

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, KOVO – MARCH 17 2015 • Vol. CVI Nr. 32 Kaina 1 dol.

4545 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60629

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 03-16-2015

Iš kairės: Freedom House prezidentas Mark P. Lagon, National Endowment for Democracy konsultantas David Satter, rusų politikė Lilia Shevtsova ir LTV Naujienų tarnybos direktorius Audrius Matonis URM nuotr.

Žurnalistai stoja į kovą su Kremliaus propaganda

Šiomis dienomis Vilniuje vyko net trys skirtingi dideli tarptautinio lygio renginiai žurnalistams. Vienas jų buvo surengtas Užsienio reikalų ministerijos pastangomis ir skirtas Nepriklausomybės atkūrimo 25-mečiui paminėti.

Į tarptautinį žurnalistų forumą „Šiuolaikinės žiniasklaidos iššūkiai ir atsakomybė“ buvo kviečiami užsienio žurnalistai, kurie prieš 25 metus buvo Lietuvoje, aprašė 1990 m. kovo 11-osios įvykius (buvo atsižvelgta į LR atstovybių užsienyje rekomendacijas) bei pagrindinių

Lietuvos žiniasklaidos priemonių atstovai. Forumo partneriai – LR Seimas ir Europos humanitarinis universitetas (EHU).

Forumo diskusijose buvo aptariamas žurnalistų vaidmuo kritiniais istorijos laikotarpiais, lyginamas sovietmetis su šių dienų situacija Ukrainoje, bandoma atsakyti į klausimus: kaip atskirti melą nuo tiesos, kaip kovoti su propaganda ir netapti propagandistu, išlaikyti profesionalumą ir vadovautis žodžio laisvės principais. – 3 psl.

ŠIAME NUMERYJE:

Kovo 11-oji tolimoje Argentinoje – 5 psl.

Vasario 16-osios gimnazija kviečia į susitikimą – 9 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Kovo 11-osios minėjime New Yorke koncertavo pianistas Andrius Žlabys URM nuotr.

1990 m. kovo 11 d. – lemtinga data ne tik Lietuvos, bet ir pasaulio istorijoje

LAURA ŽILIAJEVAITĖ

Kovo 10 d. New Yorko Šv. Petro bažnyčioje pažymėta Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 25 metų sukaktis. Renginio metu lietuvių bendruomenė ir užsienio diplomatinė atstovybių darbuotojai klausėsi žymaus profesoriaus, buvusio JAV Valstybės sekretoriaus specialiojo patarėjo Baltijos šalių reikalams Paul Goble pranešimo apie Lietuvos kelią į nepriklausomybę.

Anot profesoriaus, „1990 m. kovo 11-oji pakeitė ne tik Lietuvos, bet ir viso pasaulio likimą. Sąjūdžio pergalė rinkimuose ir Maskvos bei Vakarų valstybių reakcija į šiuos įvykius nulėmė tolimesnį regiono vystymąsi.“ Girdamas Lietuvos laikyseną dėl įvykių Ukrainoje ir prisiminęs 1991 metais iš Edward Lucas gautą atvirutę, kurioje Lietuva dėkoja Islandijai už pripažinimą ir jo pasisakymą – „kartais norėčiau būti islandas, o tu?“, P. Goble teigė šiandien galintis sakyti – „kartais norėčiau būti lietuviu, o tu?“.

– 5 psl.

– Švento Patriko diena – kasmet kovo 17 dieną rengiama šventė, skirta Airijos globėjui šv. Patrikui –

Kovo 11-osios išvakarėse knygos „Antarktidos imperatorius“ autorius Kastytis Stalioraitis pavietė dalyvauti Vilniaus Užupio gimnazijos vakaronėje. Iš pradžių kamavo skeptiškos abejonės. Ar maža Lietuvoje valdiškų, šaltų, primityvių minėjimų, kurių organizatoriams svarbiausia ataskaitoje įrašyti žodį „atlikta“?

Tai, ką išvydau Vilniaus Užupio gimnazijoje, – nebuvo nei primityvu, nei valdiška. Direktorės Virginijos Navickienės vadovaujama gimnazija padovanojo rimtą, solidų, prasmingą renginį – iškilmingai prisiminė savuosius mokinius, kurie niūriais sovietinės okupacijos metais nebijojo svajoti apie Laisvę.

Tai, kas kadaise nutiko šioje sostinės mokykloje, – unikalus atvejis. Tuometinės Vilniaus 16-osios vidurinės mokyklos moksleiviai buvo įkūrę slaptąją organizaciją „Laisva Lietuva“. Nepaisant budrios KGB akies, moksleivių Vlodo Šakalio, Stanislovo Žvirgždo ir Vito Vosylius suburta organizacija turėjo net 48 narius ir išsilaikė net trejetą metų nuo 1958-ųjų iki 1961-ųjų.

Apie laisvą Lietuvą šie moksleiviai svajojo ne abstrakčiai, ne pasyviai. Jie platinė antisovietinius atsišaukimus, ant sienų rašė užrašus „Laisvę Lietuvai“, iškeldavo savo pačių rankomis siūtas trispalves. 1960-aisiais jie sugebėjo išdalinti net 800 antisovietinio turinio lapelių. Jų dėka užrašai „Laisvę Lietuvai“ puikavosi ant Vilniaus universiteto sienų, Šv. Petro ir Povilo bažnyčios vartų. Sovietų Sąjungos spauda smerkiančius šūkius organizacijos „Laisva Lietuva“ nariai sugebėjo užrašyti net ant Arkikatedros varpinės sienų, o lietuviškąją trispalvę sykį iškėlė labai aukštai – ant Trijų Kryžių kalno.

Tačiau 1961-aisiais KGB išsiaiškino, kas gi Užupyje nekenčia sovietų valdžios. Kagėbistai ėmė siautėti. Penki moksleiviai buvo ištremti į Mordovijos lagerius (Vladas Šakalys, Vitas Vosylius, Algimantas Baltrušis, Stanislovas Žvirgždas ir Romualdas Ragaišis atšaurioje Mordovijoje kankinosi nuo ketverių iki šešerių metų). Septyniems moksleiviams neleista laikyti valstybinių egzaminų. Klasės auklėtoja Algirda Vytėnė atleido iš darbo be teisės mokytojauti, mokyklos direktorius Valentinas Sikorskis neteko teisės vadovauti mokyklai...

Nuo šiol „Laisvos Lietuvos“ žygdarbį primins prie Vilniaus Užupio gimnazijos centrinio įėjimo iškalbingai prikulta paminklinė lenta. Tačiau svarbiausia – ne paminklinė lenta. Svarbiausia, kad į minėjimą sugužėjo daug šiandieninių Užupio gimnazijos auklėtinių. Išpūdis, jog susirinko visi. Mokyklos Aktų salėje jie surengė jaudinantį „Laisva Lietuva“ herojų atminimui skirtą vaidinimą. Moksleiviai deklamavo, dainavo, skaitė eiles taip nuoširdžiai, kad svečiams buvo aišku: Užupio gimnazijos auklėtinių domėjimasis Lietuvos praeitimi, dabartimi ir ateitimi nėra apsimestinis.

Štai kas svarbiausia!

* * *

Lietuvos sostinė turi naują merą. Juo tapo liberalas Remigijus Šimašius, nurungęs Artūrą Zuoką. Taip, A. Zuokas užtektinai ilgai vadovavo Vilniui, todėl, remiantis demokratijos logika, turėjo užleisti mero kėdę kitam. Bet ar R. Šimašius bus sąžiningesnis, taupesnis, principingesnis sostinės meras? Galų gale ar, siekdamas kuo gausesnės koalicijos Vilniaus taryboje, nepradės liūdnei pagarsėjusiems tomaševskininkams dalinti tai, kas jiems nepriklauso? Iki šiol prisimenu R. Šimašiaus pareiškimą, esą

Lietuvos saugumu pirmiausiai privalo rūpintis lietuviai

GINTARAS VIŠOCKAS

jis nematytų nieko blogo, jei Vilniaus Arkikatedroje Mišios būtų laikomos ir lenkų kalba. Tegul Lietuvos lenkai puoselėja savo kalbą ir tradicijas. Bet tik ne lietuviškumo sąskaita, tik neišstumdami lietuvių kalbos, tik neskriausdami lietuvių. Bet argi politinį atgimimą švenčiantiems liberalams tokios „smulkmenos“ berūpi?

Kaunas irgi turi naują vadovą. Dešiniųjų atstovą Andrių Kupčinską nurungė verslininkas Visvaldas Matijošaitis. Galbūt šios permainos – geras ženklas? Ir vis dėlto – kokias matome garantijas, kad kauniečiams bus geriau.

* * *

O Kremliaus fronte – rimta intriga. Niekas tiksliai nežino, kur... daugiū nei savaitę buvo dingęs ir kodėl dingęs Rusijos diktatorius. Versijos – pačios įvairiausios. Gal slapta buvo išvykęs į Šveicariją palaikyti kūdikį gimdyti turėjusios ponios Alinos Kabajevos? Gal po opozicijos lyderio Boriso Nemcovo nužudymo nebepajėgia suvaldyti savo paties rankomis išpuoselėtų jėgos struktūrų, gal nebežino, kaip sutramdyti Rusiją apėmusią ekonominę krizę? O gal mirtinai susipyko su Čėčėniją geležiniu kumščiu valdančiu diktatoriumi Ramzanu Kadyrovu?

Aišku tik tai, kad sveikos nuovokos nepraradę žmonės neturėtų tikėti Kremliaus išguldytomis versijomis. Ypač versija, esą Rusijos slaptosios tarnybos, tirdamos B. Nemcovo nužudymo aplinkybes, aptiko „ukrainietišką pėdsaką“.

V. Putinas – patologiškas melagis. Paskutinis melavimo pavyzdys itin iškalbingas – dėl Krymo okupacijos detalių. Amerikos ir Europos vadovams V. Putinas maždaug vienerius metus įrodinėjo esąs niekuo dėtas dėl „žaliųjų žmogeliukų“ atsiradimo pusiasalyje. O Rusijos propagandistų susuktame do-

kumentiniame filme „Krymas. Kelias į tėvynę“ nesislapstydamas prisipažįsta tarptautinei bendruomenei melavęs nuo „pradžios iki pabaigos“. Šiomis dienomis parodytame dokumentiniame filme V. Putinas prisipažįsta asmeniškai įsakęs pasiųsti Rusijos specialiujų pajėgų kariškius į Krymą.

Tad tikėti V. Putino ir jo pataikūnų kalbomis – didžiausia kvailystė. Politologų Andrejaus Piontkovskio, Stanislovo Belkovskio, buvusio Vladimiro Putino patarėjo ekonominiams rei-

kalams Andrejaus Illarionovo, Rusijos Islamo komiteto Geidaros Džemalio pastebėjimai – įtikinamesni. Jų manymu, Kremlius – rimtų pasikeitimų išvakarėse. Egzistuoja du diametriškai priešingi variantai. Arba laimi didelį karą su Vakarais pradėti trokštantys „vanagai“, arba juos stelbia laikinai iš Ukrainos pasitraukti trokštantys „nuosaikesni, liberalesni, atsargesni imperialistai“.

Lietuvai palankiosios versijos šalininkai pastebi, kad Rusijos televizijų komentatoriai jau nebevadina Donbaso ir Luhansko sričių Novorosija – tik Ukrainos teritorijomis. Taip pat pastebima, kad Rytų Ukrainoje siautėjantys separatistai vis rečiau rusiškose laidose apibūdinami palankiais epitetais. Atidesni apžvalgininkai net prisimena maždaug prieš trejetą mėnesių viename prestižiniame susitikime kritiškai apie V. Putiną kalbėjusį Jevgenijų Primakovą – buvusį Rusijos slaptųjų tarnybų vadovą. Esą J. Primakovas – vienas iš tų, kurie atvedė V. Putiną į valdžią, todėl jis turės teisę jį iš Kremliaus išmesti.

* * *

Lietuvai derėtų svarstyti patį blogiausią variantą. Nes blogiausiam variantui besiruošiantys švenčia pergalę dažniausiai. Deja, Lietuvos nesugebėjimas solidžiai, vieningai ir be ginčų pripažinti, jog šaliai reikalinga šaukntinių institucija, – didelė mūsų silpnybė. Net krašto apsaugos ministras Juozas Olekas, užuot raginęs lietuvius imti pavyzdį iš Izraelio, leidžia sau skeptiškai žvelgti į tai, kas, regis, turėtų būti akivaizdu.

Jei vadovausimės KAM vadovo logika, mūsų neišgelbės net ir patys galingiausi Amerikos tankai. Lietuvos saugumu pirmiausiai privalo rūpintis lietuviai.

Koncertas nukentėjusiems nuo karo Ukrainoje paremti

Krizė rytinėje Ukrainos dalyje palietė daugelį žmonių. Kovos Ukrainos rytuose be namų paliko daugiau kaip milijoną ukrainiečių. O lėšų pabėgėliams padėti labai trūksta.

Čikagos apylinkių ukrainiečiai, norėdami sutelkti lėšų nuo karo Ukrainoje nukentėjusiems paremti šeštadienį, kovo 28 dieną, 7 val. v. **Second Presbyterian Church of Chicago** ruošia koncertą (bažnyčios adresas – 1936 S. Michigan Avenue, Chicago, IL). Koncertuos žymi smuikininkė Maria Storm. Kijevo gimus muzikantė šiuo metu gyvena Čikagos apylinkėse. Ji yra paruošusi įvairiapusę programą, kurioje skambės ir klasikiniai, ir populiariūs veikalai. Kartu su Maria Storm pasirodys žymus ukrainiečių muzikas Foma, dainininkas Matthew Santos, pianistė Emiko Sato, vokalistė Constance Volk ir gitaristas Jesse Langen. Bilietas suaugusiems – 25 dol., vaikams iki 12 metų įėjimas nemokamas.

Bilietus galima užsisakyti internetinėje svetainėje www.ChicagoSisterCities.com. Čia taip pat priimamos aukos. Bilietų, jei bus likę, galima bus nusipirkti ir prie durų, tačiau norintieji dalyvauti koncerte raginami juos įsigyti iš anksto.

Koncertą, kartu su Second Presbyterian Church of Chicago bažnyčia, ruošia Kyiv Committee of Chicago Sister Cities International ir U.S.-Ukraine Business Council. Kijevo miestas (kaip ir Vilnius) giminiuojasi su Čikaga. Koncerto pelnas bus skiriamas Amerikos ukrainiečių federacijai (Ukrainian Federation of America). Ši organizacija maistu, vandeniu, rūbais, mediciniais reikmenimis remia šeimas ir vaikučius, paliestus karo Ukrainoje. Apie federaciją daugiau informacijos rasite jų svetainėje: www.ukrainianfederationofamerica.org.

Rengėjų info

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by

the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.
Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629-5532

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas:

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Žurnalistai stoja į kovą su Kremliaus propaganda

Atkelta iš 1 psl.

Komentuoja du šio forumo dalyviai ir pranešėjai.

LTV žurnalistė Rita Miliūtė
Nuotrauka iš asmeninio albumo

Rita Miliūtė – žurnalistė, LRT

Dalyvių iš viso buvo 128. Vieni buvo kviešti dėl to, kad dirbo Lietuvoje 1990 metais ir anksčiau (diskusijoje apie žurnalistų vaidmenį kritiniais istorijos momentais dalyvavo David Satter, pirmą kartą Lietuvoje apsilankęs 1977 m. ir buvęs jausias užsienio žurnalistų korpuso narys). Kiti pasirinkti dėl to, kad dirba žurnalistais dabar.

Konferencija buvo norėta ne tik paminėti Lietuvos išsivadavimo 25-metį, bet ir ta proga atkreipti dėmesį, kokią informacinę blokadą jai reikėjo įveikti tuomet, ir kokio masto propagandos mašineriją Rusija yra paleidusi šiomis dienomis. Apie tai diskutavome su garsiu rusų žurnalistu Jevgenijumi Kiseliovu, šiuo metu dirbančiu Ukrainoje, ir čekų apžvalgininku Janu Machačeku.

Pastarojo teigimu, vienintelis būdas gausinti patikimos informacijos pateikimą visame pasaulyje yra stiprinti visuomeninius transliuotojus, kurie nėra suvaržyti savininkų komercinių interesų. Čia aš turėjau pateikti liūdną pavyzdį – citatą iš britų visuomeninio transliuotojo BBC, mano buvusio mėgstamiausio informacijos kanalo reportažo teksto. Jame buvo pranešama, kad V. Putinas būsimo rusų dokumentinio filmo anonse pripažįsta, kad sprendimas užimti Krymą buvo priimtas gerokai anksčiau iki vadinamojo „apsisprendimo“ referendumo, tačiau čia pat, vos keliomis eilutėmis žemiau, rašoma, kad pernai Krymo parlamentą užėmė „nenustatyti ginkluoti asmenys“.

Nekeista matyti tuos „nenustatytus ginkluotus asmenis“ tekste po to, kai Rusijos prezidentas pripažino, kieno gi ištis kariai jie buvo. Kai išmanai

redakcijos virtuvę ir supranti, kad ta teksto dalis tiesiog mechaniškai nukopijuota iš ankstesnio rašinio, naujausią informaciją skelbiant tik jo pradžioje. Tačiau kiek žmonių tai supranta, o kiek ir toliau galvos, kad jokios Rusijos kariuomenės Kryme tikrai nebuvo?

Apie žurnalistų atsakomybę ir sukosi didžioji dalis pasisakymų, apie tai, kodėl Vakarų žiniasklaida pralaimi Rusijos ar kitai propagandai dar ir dėl to, kad aklaici cituoja akivaizdų melą ir nesivargina pateikti ekspertų nuomonės, kuri padėtų žmonėms susigaudyti, kad tai yra akivaizdus melas. Taigi, kodėl? Todėl, kad kartais tai darantis žurnalistas yra tiesiog žioplis arba tinginys, o kartais yra suinteresuotas, nes arba palaiko vieną kurią nors pusę, arba jam už tokį palaikymą būna atsilyginama.

Ir to niekaip neišvengsi, tačiau kaip tik dėl to būtina didinti visuomenės informacinį raštingumą, ir ne tik Lietuvoje, visur.

Audrius Matonis Stasio Paškevičiaus nuotr.

Audrius Matonis, LTV Naujienų tarnybos direktorius:

Šiomis dienomis Vilniuje vyko net keli seminariai ir tarptautiniai žurnalistų forumai. Mes visi pamatėme, kad šešėlyje stovi labai aktyvi Rusijos propaganda, Putino ideologijos plūdimas ir mus ir vis agresyviau dezinformacija. Dėl to atsirado būtinybė ją reaguoti, o gal netgi kontratakuoti.

Aš savo kalbą forume „Šiuolaikinės žurnalistikos iššūkiai ir atsakomybė“ pradėjau teigdamas, jog dabar temas tokiems pokalbiams, tokiems renginiams, jų darbotvarkes, būdamas šešėlyje, „diktuoja“ Putinas. Nors nei vieno šių renginių pavadinime net nebuvo žodžių „Rusija“ ar „propaganda“, tačiau

jeigu ne jis, ne Putinas – tikriausiai nekalbėtume apie Kremliaus propagandą.

Mane džiugina tai, kad mūsų kolegos Vakaruose ima suvokti grėsmę, kurią kelia visiškai nevaržoma, nepaisanti jokių priimtų ir nusistovėjusių taisyklių bei normų Rusijos propaganda. Šią propagandą, ką mes gauname Lietuvoje iš rusiškų televizijų kanalų, net sunku pavadinti informacija – tai dezinformacija ir nieko daugiau – visiškai banalus melas, nevaržomas jokių taisyklių. Prieš kelis mėnesius buvau susitikęs su ką tik nužudytoju Rusijos opozicijos vadovu Borisu Nemcovu. Jis patarė mums: nustokite vartoti terminą „informacinis karas“, nes karas, skirtingai nuo to, kas liejasi dabar iš Kremliaus, vyksta bent jau pagal taisykles... O tai, kas dabar liejasi iš Rusijos, anot jo, yra propagandinis terorizmas, o ne kas kita.

Štai šitas jokių taisyklių nepaisymas ir kelia Vakarų visuomenėms patį didžiausią iššūkį.

Iš vienos pusės – negali normaliai diskutuoti su tokia „žiniasklaida“, kuri nesilaiko jokių taisyklių. Tačiau negalima ir priimti jų primetamų mums žaidimo taisyklių, negali reaguoti, kreipti dėmesį ar atsakinėti į jų propagandą. Juo labiau kad tai nėra žiniasklaidos priemonės, o tėra propagandos priemonės.

Džiaugiuosi, kad Vakarų žurnalistai ima mus geriau suprasti, nes ir jiems atsiveria akys. Kai mes jau beveik 10 metų jaučiame Rusijos propagandos grėsmes, jie, vakariečiai, visą tą laiką galvojo, kad mes, stipriai nukentėję nuo Rusijos kaimynystės, pernešy jautriai reaguojame, esame paranoiškai įsibaiminę rusofobai ar pan.

Dabar jau jų atlaidi šypsena, klausantis mūsų perspėjimų ir nuogastavimų, kažkur pradingo... Pagaliau jie suprato, kas yra dabartinė Rusija (už tai vėl turėtume padėkoti Putinui ir agresyviajai jo Kremliaus komandai). Kol į Vakarų televizijų rinkas nebuvo įžengęs kanalas „Russia Today“, tol jie nesuprato, apie ką mes kalbame, nes jie negalėjo viso to pamatyti savo akimis. Vakariečiai dabar ima suvokti, kas vyksta iš tiesų, apie kokią priešą, stovintį prie pat mūsų vartų, mes kalbame. Dabar, kai šis „Russia Today“ kanalas buvo įtrauktas į svarbiausius pasaulio kabelinės televizijos kanalų paketus, vakariečiams, pamačiusiems jo turinį, atsivėrė akys, ir mes nebeatrodome svaičiojantys apie nesandėjas baimes.

Tai štai ką mes norėjome pasakyti šiais renginiais. Vakariečiams yra paprasčiau – jie turi iš ko rinktis, ką žiūrėti, o ką ne. Mūsų padėtis kita – mes, Lietuvoje, neturime tokio pasirinkimo, todėl mūsų žiūrovai, ypač rusakalbiai, mato tik Kremliaus propagandą.

Yra problema, tačiau mes nežinome, kaip ją išspręsti. Šio forumo svarbiausias tikslas ir buvo – iškelti tuos klausimus. Mane labiausiai džiugina tai, jog mūsų padėtis dabar jau pripažįstama esanti labai rimta ir tampa tokių, kaip šis tarptautinis žurnalistų forumas, darbotvarkių svarbiausiomis ašimis. Jau niekas pasaulyje nebesistebi lietuvių nerimu dėl Rusijos propagandos agresyvumo, nukreiptu į Lietuvą. Jie jau pamatė problemą ir, kartu su mumis, svarsto kaip ją spręsti.

Žinoma, kai kas sako, kad drausti kai kurių, mums priešiškių TV kanalų transliaciją, yra vartotojų teisių pažeidimas, cenzūra. Galiu atsakyti: vyksta diskusija apie tai, kaip turėtume elgtis su propagandiniais Rusijos kanalais.

Pasikartosiu – pirma, tai nėra informaciniai televizijos kanalai, tai yra propagandiniai kanalai. Juose kurstoma tautinė nesantaika, konfliktai. Lietuvos Respublikos įstatymai tokią veiklą draudžia. Todėl būkime nuoseklūs ir siekime, kad tokia veikla Lietuvoje būtų nutraukta – laikykimės savo pačių įstatymų. Mes negalime paveikti rusiškų kanalų turinio – jie nėra pavaldūs mūsų teisei, bet mes galime uždrausti priešiškiems kanalams skleisti mūsų šalyje melą apie mus. Mes ne tik galime uždrausti – tiesiog privalome tai padaryti, jeigu esame demokratiška šalis, pripažįstanti įstatymų viršenybę. Ir tai jokia cenzūra. Jeigu kas nors vis tiek nori žiūrėti tokius antivalstybinius kanalus, tegul ir žiūri juos internete. Tačiau šie kanalai neturi būti įtraukiami į standartinių kanalų paketus.

Tarptautiniame forume dalyvavo 128 Lietuvos ir užsienio žurnalistai, diplomatai ir tarptautinių organizacijų atstovai.

Parengė
Vitalius Zaikauskas

TELKINIAI

Šventines pamaldas laikė Tėviškės parapijos kun. Liudas Miliauskas (k.) ir iš Lietuvos atvykęs evangelikų liuteronų vyskupas Mindaugas Sabutis.

R. Lapas nuotraukos

Iš nelaisvės – į laisvę

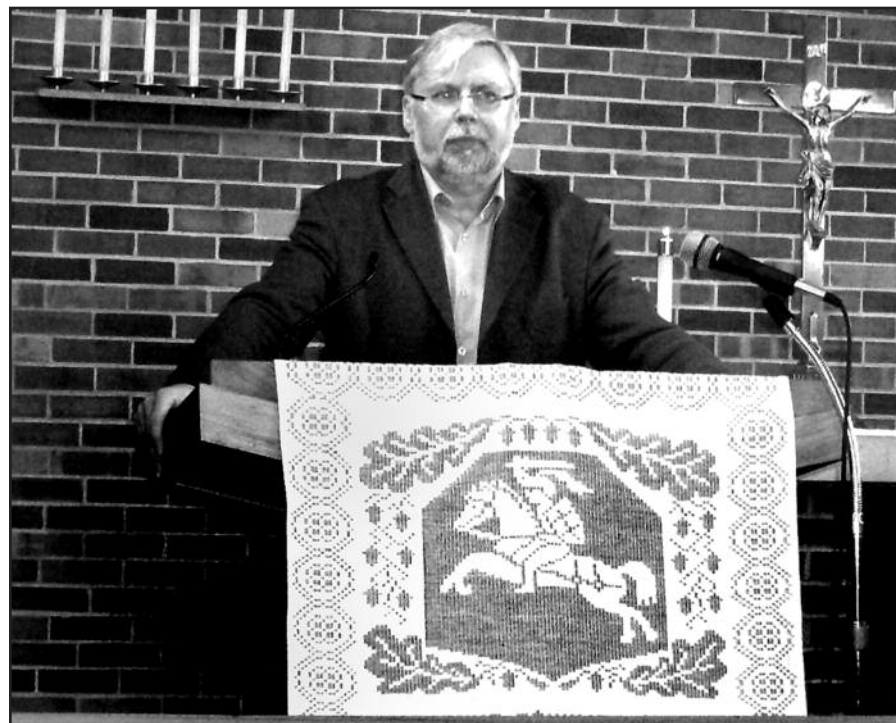
RAMUNĖ LAPAS

Lietuvos Nepriklausomybės 25-mečio minėjimas lietuvių evangelikų liuteronų Tėviškės parapijoje kovo 15 d. susiklosčiusių aplinkybių dėka įgijo žymiai gilesnius išmatavimus nei buvo tikėtasi ir planuota iš anksto. Savaitė prieš sekmdienienės pamaldas buvo skirta atsiveikinimui su Tėviškės parapijos steigėju, mecenatu Kurtu Vėliumi, kuris mirė kovo 4 d., o kovo 13 d. palaidotas Lietuvių tautinėse kapinėse. Sekmdienio pamaldose buvo pagerbtas atminimas žmogaus, kuris visą savo gyvenimą troško Lietuvos nepriklausomybės, o ją atgavus, važiavo į Tėvynę, kad, jo paties žodžiais, kaip ta bitelė, lašas po lašo neštų medų į Lietuvos korį.

Į a. a. Kurto Vėliaus laidotuves iš Lietuvos atvyko evangelikų liuteronų vyskupas Mindaugas Sabutis, kuris sekmdienio pamaldose pasakė pamokslą. Vyskupas nuostabiai atskleidė vergo ir laisvo žmogaus esmę, veddamas paralelę tarp Mozės, išvedusio hebrajų tautą iš vergovės ir mūsų kelio iš priklausomybės į laisvę. Iš vergijos išvesta hebrajų tauta priekaištavo Mozei: „Kodėl tu mus išvedei, – mus kankina troškulys.“ Mozė trinktelėjo į uolą – atsirado vanduo, po to pabiro mana, atsirado putpelės, Aukso veršis... Tačiau išlaisvintoji tauta vis tiek buvo nepatenkinta: „Mums šlykštus tavo maistas, – pareiškė, – vergovėje buvo geriau...“

Tas pats vyksta su mumis, atgavusiais laisvę, pastebėjo vyskupas M. Sabutis. Mes nuolat nepatenkinti, nuolat skundžiamės – nusibodo kaimynas, nusibodo parapija, nusibodo kunigai ir vyksupai... Politikai – vagys ir melagiai, jie irgi nusibodo... Parduotuvėje kažkas ne taip pažiūrėjo – ir jie nusibodo. Žmonės, netgi krikščionys, sekmdienį pasimeldę bažnyčioje, eina į gatvės ir protestuoja – kažkada buvo geriau. „Iš kur tas mūsų poreikis – susikurti vergovę savyje?“ – klausė vyskupas.

Vergo gyvenimas – išlikti, sakė M. Sabutis. Tuo tarpu laisvas žmogus da-

Renginio prelegentas prof. Juozas Skirius

linasi su kitais, pirmiausia – su savo artimu. Dievas neatidavė dėl mūsų tik savo piršto – jis atidavė visą save. Nieko sau nepasiliko – ir tai yra meilė. Dievas iš savo meilės duoda laisvę tautai, laisvę žmogui, o toliau jau mūsų sprendimas – ar mes kursime savyje Pragarą, kur visi blogi, ar Dangų, jausdami dėkingumą, kad galime šį Viešpaties sukurtą pasaulį regėti, jame dirbti, kurti ir kartais net savo pastangų vai-

siais pasidžiaugti... Kuo mes būsimė laisvesni, tuo laisvesnė bus mūsų valstybė, užbaigė pamokslą vyskupas Mindaugas Sabutis.

Dar vienas netikėtas svečias Kovo 11-osios šventėje, sutikęs būti minėjimo prelegentu – tai prieš porą savaičių į Čikagą rinkti medžiagos knygai apie išėivijos indėlį į Lietuvos valstybės kūrimą atvykęs istorikas prof. Juozas Skirius. Sužavėtas „Tėviškės“ parapijos

(kurioje lankėsi pirmą kartą) aplinkos, prof. Juozas Skirius prisipažino, kad vyskupo Mindaugo Sabučio pamokslas sustiprino jo norą pratęsti temą – tą perėjimą iš nelaisvės į laisvę, ir apžvelgti kelią, kurį prieš ketvirtį amžiaus nuėjo Lietuvos žmonės.

Pastebėjęs tamprų ryšį tarp Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios, profesorius prisiminė pokalbį su žymiu išėivijos veikėju per pirmą savo apsilankymą JAV 1998 metais. Pokalbį, atskleidusį, kad ne visiems aišku, kodėl ir kaip ta po karo gimusi dauguma, augusi sovietinėje visuomenėje, išliko lietuviais, su viltimi, kad kada nors pavyks išbristi iš tos priklausomybės.

Profesorius teigė, kad priežasčių „dariusių“ tą lietuvi, kuris stovėjo Baltijos kelyje, kuris rinko Sąjūdžio tarybą, kuris budėjo prie Televizijos bokšto sausio 13-tąją, buvo labai daug. Jis išvardijo keletą jų. Mūsų laimei, sakė Juozas Skirius, šalia mūsų buvo tėvai ir seneliai, kurie pasakodavo apie tą „smetoninę Lietuvą“. Visuomenę veikė ir partizaninis judėjimas, vėliau – pogrindžio veikėjų veikla, apie kurią, nors ir tendencinga, informacija visgi sklido. Istorikas paminėjo ir Bažnyčios vaidmenį – tai buvo viena iš „oficialių“ kibirkštelių, vis prisimindavusi senąją Lietuvą. Negalima atmesti ir tarybinės mokyklos vaidmens. „Aš vis dar prisimenu savo istorijos mokytoją“, – sakė Juozas Skirius.

Prie veiksmių, nuolat veikusių ir budinusių lietuvių sąmonę profesorius taip pat priskyrė ir lietuvių inteligentijos veiklą – tai buvo visuomenės sluoksnis, susiformavęs kaip Lietuvos patriotai. Taigi, sakė prelegentas, kaip Dievas tą maną barstė, taip ir čia po trupinėlių vyko darbas, atvedęs į Kovo 11-tąją.

Pastebėjęs, kad daugelis pripažįsta didelę Lietuvos pažangą, prof. J. Skirius pažymėjo, jog problemų, žinoma, Lietuvoje yra, ir didžiausios jų – emigracija ir korupcija.

Baigdamas jis palinkėjo mums visiems kelių dalykų. Pirmas palinkėjimas, arba prašymas – išlikti lietuviais. Antras – „būkite laimingi ir turtėkite“. Trečias – bene pats rimčiausias. Lietuva nėra saugi šalis, ir jeigu kartais vėl iškiltų pavojus jos laisvei, sakė J. Skirius, vėl drąsiai mitinguokite, rašykite rezoliucijas, nes JAV prezidentas George W. Bush juk pažadėjo „būti mūsų draugu“. Ir neužmirškite – Lietuva yra jūsų namai, jos durys atviros ir jūs visuomet laukiami.

Kokia gi šventė be vaišių? Esame dėkingi Tėviškės parapijos šeimininkams ir talkininkams už nuostabius pietus.

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti
„DRAUGĄ“
internete be jokio papildomo mokesčio.
Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai
administracijai:
administracija@draugas.org
ir gauti „log in“ bei slaptažodį.
Skaitykite „Draugą“ greičiau!

Kovo 11-oji atšvęsta Argentinoje

Kovo 11 d. pačiame Berisso miesto centre, Argentinoje, prie lietuviško paminklo „Rūpintojėlis“ vyko Lietuvos Respublikos Nepriklausomybės atkūrimo 25-ųjų metinių minėjimas. Dalyvavo Lietuvių kultūros draugijos „Nemunas“ pirmininkas Esteban Dulkė, Lietuvių kultūros draugijos „Mindaugas“ atstovai, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos Pietų Amerikos atstovas ir radijo valandėlės „Ecos de Lituania“ vedėjas Juan Ignacio Fourment Kavelis, Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos valdybos Pietų Amerikos atstovas Nicolás Cabrera Dulkė ir kiti lietuvių draugijų bei bendruomenių nariai.

Minėjimas prasidėjo tylos minute pagerbiant mirusius bendruomenės narius ir lietuvius, kurie paaukojo savo gyvybę dėl Lietuvos laisvės. Vėliau prie paminklo buvo sugiedoti Argentinos ir Lietuvos himnai.

Po to Raúl Petronis lietuviškai ir ispaniškai perskaitė Lietuvos Respublikos prezidentės Daliaus Grybauskaitės sveikinimą.

Apie šią istorinę Lietuvai datą kalbėjo jaunimo atstovės Marina Flammini ir Morta Vizgir-

Argentinos lietuvių draugijų nariai susirinko paminėti Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo jubiliejus.

daitė, šiuo metu pagal mainų programą studijuojanti Berisso mieste. Jos kalbėjo apie tai, ką reiškia Kovo 11-oji Lietuvos istorijoje. Taip pat paminėjo Baltijos kelią ir Sausio 13-ąją.

Prieš minėjimą Lietuvių Bendruomenės nariai suorganizavo eitynes pagrindiniu Berisso miesto prospektu (Avenida Montevideo) su Lietuvos vyčiu ir trispalve bei trijų spalvų – geltonos, žalios ir raudonos – balionais. Eisena atkreipė regiono žiniasklaidos ir gyventojų dėmesį.

Berisso savivaldybė Kovo 11-osios minėjimo proga miesto centre iškėlė Lietuvos vėliavą.

Minėjimą organizavo Lietuvių kultūros draugija „Nemunas“, Lietuvių kultūros draugija „Mindaugas“, Lietuviška radijo valandėlė „Ecos de Lituania“ ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenė.

Rengėjų info ir nuotr.

Berisso gatvėmis žygiuojantys lietuvaičiai atkreipė miestiečių ir žiniasklaidos dėmesį.

1990 m. kovo 11 d. – lemtinga data ne tik Lietuvos, bet ir pasaulio istorijoje

Atkelta iš 1 psl.

Šventės dalyvius sveikino Lietuvos generalinis konsulas New Yorke Julius Pranevičius, pažymėjęs Lietuvos pasiekimus per 25-erius nepriklausomybės metus ir JAV Lietuvių Bendruomenės indėlį į Lietuvos išsivadavimą bei modernios valstybės kūrimą.

Renginio metu W. A. Mozart ir Čiurlionio kūrinius grojo garsus pianistas Andrius Žlabys. Lietuvos kompozitorių dainas atliko operos solistė Kristina Malinauskaitė, akompanuojant maestro Christopher Fecteau. Svečiams buvo dalinamos New Yorke ateitininkų, dalyvaujančių akcijoje „Lietuvai ir man“, nupintos trispalvės apyrankės.

Organizatoriai ir dalyviai (iš k.): LR gen. konsulato New Yorke antroji sekretorė Jolanta Vitkauskaitė, konsulas Julius Pranevičius, dainininkė Kristina Malinauskaitė, politikos apžvalgininkas Paul Goble, konsulato trečioji sekretorė Laura Žiliajevaitė ir pianistas Andrius Žlabys.

LR generalinio konsulato New Yorke Facebook nuotr.

Lietuvių Fondo suvažiavimui besiruošiant

Gegužės 2 d., šeštadienį, Pasaulio lietuvių centre (14911 127th St., Lemont, IL 60439) vyks Lietuvių Fondo narių metinis suvažiavimas. Suvažiavimo metu bus renkami 5 (penki) nariai (direktoriai) į LF tarybą trejų metų kadencijai ir 3 (trys) nariai į Kontrolės komisiją vienerių metų kadencijai.

Supažindiname skaitytojus su kandidatais, iki š. m. vasario 15 d. pareiškusiais norą kandidatuoti į LF tarybą ir LF kontrolės komisiją. Taip pat norime priminti, kad kandidatai į LF tarybą ir Kontrolės komisiją galės būti siūlomi ir LF narių metinio suvažiavimo metu. Suvažiavime pasiūlyti kandidatai turės prisistatyti ir atsakyti į pateiktus klausimus.

Kandidatai į LF tarybą

Rimantas P. Griškėlis

Savo veiklą Lietuvių Fonde pradėjau nuo 2006 metų, kai pirmą kartą buvau pakviestas kandidatuoti į Lietuvių Fondo tarybą. 1966 metais baigiau Detroito universitetą (University of Detroit), kur įsigijau architektūros bakalauro laipsnį. Persikėlęs į Čikagą, iki 1982 m. dirbau garsioje architektūros bendrovėje „Skidmore Owings Merrill“, kurį kildamas karjeros laiptais, tapau asocijuotu partneriu. 1986 m. įkūriau bendrovę „Griskelis Young Harrell“ ir šiuo metu esu šios bendrovės direktorius *emeritus*.

Darbas steigiant naują bendrovę ir ją išlaikant, ypač esant sunkiam ekonominiam laikotarpiui, pareikalavo nemažai supratimo, ištvermės, kantybės ir pasišventimo nusistatytoms tikslams. Svarbiausios architekto ypatybės yra suprasti ir vertinti kitų norus bei siekius, organizuoti būtinus darbus ir jų eigą, išryškinti prioritetus, be dvejonių vykdyti pagrindinius sprendimus, veiksmingai vadovauti darbuotojams ir laikytis nustatytos krypties, siekiant visus patenkinančių galutinių rezultatų. Manau, kad šios ypatybės labai svarbios ir dirbant lietuviškose organizacijose.

Lietuvių Fondas yra gal vienintelė tokio masto išeivijoje veikianti organizacija, kurios pagrindinis tikslas – finansškai remti lietuvišką švietimą, kultūrinius renginius, mokslą, siekiant išlaikyti tautinius papročius, kalbą ir įvairiapusių visuomeninių gyvavimą. Po daugelio metų tarnybos įvairiose labdaros ir profesinėse organizacijose tikiu, kad šia patirtimi galėsiu prasmingai prisidėti prie LF veiklos ir toliau ją tęsti.

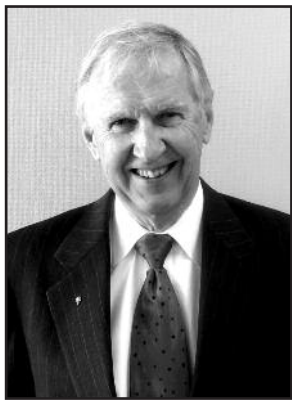
Man asmeniškai itin malonu prisidėti prie tokios garbingos organizacijos darbo ir kilnių tikslų siekimo.

Audronė Pavilcius Karalius

Į Lietuvių Fondą įstojau 1976 metais, kai baigiau universitetą ir pradėjau dirbti. Esu baigusi chemijos ir teisės studijas. Šiuo metu dirbu advokatų kontoroje „Boodell & Domanskis, LLC“ ir profesore Kendall College. Mano patyrimas teisinėje srityje padeda stiprinti Fondo teisinę padėtį, savivaldos principus.

Esu baigusi liuanistinę mokyklą, mokytojau S. Dariaus ir S. Girėno liuanistinėje mokykloje, buvau Maironio liuanistinės mokyklos tėvų komiteto nare ir pirmininke. Ėjau JAV LB Socialinių reikalų tarybos narės pareigas. Augant sūnui, nemažai prisidėjau prie Čikagos lietuviškojo jaunimo veiklos liuanistinėje mokykloje, sporto komandose ir jūrų skautų veikloje.

Mano šeimoje lietuviybė suprantama kaip labai svarbi asmenybės dalis.

LF remia tas lietuviškas organizacijas, be kurių lietuviška bendruomenė, ypač Amerikoje, neišliktų. Ši bendruomenė mums, lietuviams, ypač jaunajai kartai, suteikia progą susitikti, draugauti ir suprasti, ką reiškia būti lietuviu Amerikoje. Pražūti amerikietiška „tautų katilė“ labai lengva, todėl mums ypač svarbu, kad mūsų vaikai išlaikytų lietuvišką tapatybę, kad jie didžiuotųsi esą Amerikos lietuviams ir kad perduotų mūsų kultūros paveldą ateinančioms kartoms.

Marius Kasniūnas

Apie Lietuvių Fondą (LF) ir jo gerus darbus žinau seniai. Paaugus mano vaikams ir jiems pradėjus lankyti liuanistines mokyklas, išitraukiau į šių mokyklų veiklą. Vykdamas įvairius projektus ir telkiant jiems lėšas, pastebėjau, jog, nors tėvai ir gausiai atsiliepdavo į paramos prašymus, didžiausia pagalba ateidavo iš LF. Man tapus Dainavos stovyklos tarybos nariu ir pradėjus ieškoti lėšų stovyklai išlaikyti, į mūsų prašymus taip pat atsiliepė LF. Ši patirtis man leido suprasti, kaip Fondas rūpinasi lietuviškuoju jaunimu ir visapusiškai remia jo veiklą. Galiausiai ir pats asmeniškai panorau prisidėti prie LF darbų. Būdamas LF nariu, išsijungiau į LF darbuotojų gretas: buvau išrinktas į Kontrolės komisiją, vėliau tapau LF tarybos nariu, Fondo valdybos pirmininku. Šiuo metu esu LF tarybos pirmininkas.

Matau, kaip svarbu, kad LF toliau augtų, stiprėtų. Žiūrėdami į ateitį matome, kad svarbu ne tik išlaikyti lietuviybę, kultūrinę bei bendruomeninę veiklą. Mums svarbu, kas tęs mūsų darbus. Todėl pagrindinis mano rūpestis – užtikrinti lietuviškos veiklos tęstinumą ateinančioms kartoms. Tad ir mano visuomeninė veikla yra skirta padėti būtent toms organizacijoms, kurios, aš tikiu, galės tuo pasirūpinti. LF, mano įsitikinimu, yra stipri organizacija, kuriai rūpi lietuviška veikla, todėl teigiamai vertinu Fondo ateitį. Turiu pakankamai noro ir energijos toliau dirbti LF ir jį stiprinti.

Rūta Kulbis

Lietuvių Fondo narė esu nuo 1974 metų. Į LF narius mane įrašė tėvai, patys buvę dideli LF rėmėjai. Esu baigusi Northwestern universitetą ir jau daugiau nei 25-erius metus dirbu technologijos srityje. Esu dirbusi privačiose, labdaringose ir valdiškose įstaigose. Taisant naujas technologijas ir metodiką, padėdavau pakelti tų įmonių darbo našumą. Man patinka iššūkiai.

Baigiau Maironio liuanistinę mokyklą, kurioje šiuo metu mokosi 5 mano vaikai. Nuo mažens esu ateitininkė, nuo 1998 metų – Sendraugių stovyklos Dainavoje organizacinio komiteto narė. Keliaudama po pasaulį – lankiausi Europoje, Pietų Amerikoje, JAV, Kanadoje – visada domėjausi kitose šalyse iškūrusiais lietuviškais centrais. Pabuvojau Vasario 16-osios gimnazijoje, dalyvavau Pasaulio Lietuvių jaunimo kongrese Italijoje.

Daug metų aktyviai dalyvaujant JAV Lietuvių Bendruomenės veikloje, ne kartą teko vykdyti programas, kurias rėmė Lietuvių Fondas. Man būtų garbė tapti LF tarybos nare ir savo darbu prisidėti prie Fondo planų kūrimo ir jų įgyvendinimo. Esu įsitikinusi – Lietuvių Fondo ateitis yra šviesi ir teikianti vilčių. Tik LF padedant lietuviybę galėsime perduoti iš kartos į kartą.

Dr. Antanas G. Razma, Jr.

Į Lietuvių Fondą įstojau būdamas 17-os, 1969 metais. Dirbdamas profesinį darbą, priklausiau įvairiems „Advocate Christ“ ligoninės komitetams, juose dažnai pirminkavau, esu buvęs „Advocate Christ“ Medicinos fakulteto pirmininku. Taip pat vadovauju daktarų susivienijimui, turiu verslo vadybos patirties.

Nemažai dalyvauju lietuvių visuomeninėje veikloje. Visą savo gyvenimą priklausau Ateitininkų federacijai, esu buvęs SAS centro valdybos vicepirmininku, priklausiau „Gajos“ korporacijos valdybai. Nuo 1986 iki 1989 metų ėjau JAV LB Socialinių reikalų tarybos pirmininko pareigas, 1997–2004 metais buvau Pasaulio lietuvių centro tarybos nariu. Pirmininkavau dviem PLC pokyliams, padėjau rinkti lėšas, skirtas Maironio liuanistinės mokyklos klasėms įrengti.

Į Lietuvių Fondo veiklą išitraukiau 1987 metais, nuo 1987 iki 1989 metų priklausiau ir nuo 2010 metų iki dabar priklausau LF tarybai.

Esu veiklus žmogus, turiu vadovavimo patirties. Manau, kad tai pravers dirbant Lietuvių Fonde. Fondas yra artimas mano širdžiai, ypač dėl to, kad mano tėvas buvo vienas iš jo steigėjų. Lietuvių Fondas yra svarbiausia lietuvių išeivijos organizacija. Jei ne jis, finansinio užnugario neturėtų dauguma lietuviškų organizacijų. Noriu, kad Lietuvių Fondas toliau liktų pagrindine išeivijos veiklos atrama ir toliau stiprėtų.

Austėja Sruoga

JAV gyvenau 12 metų. Jau daugiau kaip 9 metus dalyvauju įvairioje visuomeninėje JAV LB veikloje. Šiuo metu esu JAV LB Krašto valdybos vicepirmininkė organizaciniams reikalams. Dirbdama šį darbą ne kartą turėjau progos įsitikinti, kiek daug Lietuvių Fondas prisideda prie kultūros, švietimo ir lietuviybės išlaikymo už Lietuvos ribų ir kaip tampriai susijusi JAV LB KV ir LF veikla.

Su LF veikla susipažinau būdama ilgamete Maironio liuanistinės mokyklos (MLM) tėvų komiteto nare, vėliau vicepirmininke ir pirmininke. Tapusi Lietuvių Fondo nare nemažai sužinojau apie Fondo veiklą, struktūrą, galimybes.

Vienas svarbiausių mano tikslų – tam tikros programos, skatinančios jaunuosius lietuviukus bei jų tėvelius daugiau sužinoti apie LF ir jo veiklą, sudarymas. Tas užtikrintų šios daugybės metų gyvojančios organizacijos tolimesnę veiklą.

Mano manymu, mes ir ateinanti karta turime padaryti viską, kad Fondas, kuris iškilų žmonių buvo įkurtas daugiau nei prieš 50 metų, ne tik gyvuotų, bet augtų ir didėtų, o jo dalinama parama darytų kaip galima didesnę poveikį lietuvių kultūros, kalbos ir lietuviybės puoselėjimui ir išlaikymui. Mano tolimesnė Fondo veiklos vizija pilnai atitinka LF šūkį „Iš kartos į kartą“.

Bus daugiau

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

JAV sunkioji karo technika jau Lietuvoje

Vilnius (KAM.lt) – Atgabenta pirmoji dalis sunkiosios Jungtinių Valstijų karių technikos, kuri bus naudojama bendroms pratyboms su Lietuvos kariais.

Iš JAV atvykusi nauja karių pamaina, apie pusantrą šimto karių, į Lietuvą atsigabeno apie 20 transporto priemonių, tarp jų ir penkis kovos tankus „M1A2 Abrams“. Ši technika bus dislokuota Rukloje.

Naujosios JAV karių pamainos sunkioji technika suteiks Lietuvos ka-

riams galimybę mokytis, treniruotis ir būti pasirengus veikti išvien su įvairių tipų sąjungininkų vienetais: nuo pėsčiųjų iki tankų, teigia Krašto apsaugos ministerija.

Krašto apsaugos ministras Juozas Olekas sakė, kad sąjungininkų karių buvimas Lietuvoje taip pat yra „žinutė tiems, kurie gali kėsintis į stabilumą ir taiką regione ir kuriems svetimos mūsų jau ketvirtį amžiaus puoselėjamos vertybės“.

Pritarta griežtesnei propagandos kontrolei

Vilnius (Vyriausybės info) – Vyriausybė pritaria Prezidentės pataisams, numatančioms griežčiau reglamentuoti retransliavimo veiklą ir taikyti griežtesnę atsakomybę už nesantaikos kursymą ar prieš valstybę nukreiptą propagandą.

Kultūros ministerijos parengtoje ir Vyriausybės šią savaitę patvirtintoje išvadoje reiškiamos pastabos tik dėl kai kurių techninių detalių.

Vyriausybė siūlo tikslinti pažeidimų požymius visuose etapuose – informacijos parengimo, teikimo skleisti ir sklaidimo, ir aiškiai apibrėžti, kad už draudžiamos informacijos kontrolę atsakinga Lietuvos radijo ir televizijos komisija (LRTK).

Vyriausybė siūlo apibrėžti, kada komisija pati gali nustatyti pažeidimo faktą, o kada reikia kreiptis papildomų išvadų į kitas institucijas, taip pat kada laikino leidimo stabdymas gali būti panaikinamas.

Prezidentūros Seimui pateiktame įstatyme nurodoma, kad LRTK gali atmesti retransliuotojo ar transliuotojo prašymą išduoti leidimą ar perleisti dalį akcijų kitam juridiniam asmeniui, jei šis asmuo yra teistas už nusikaltimus Lietuvai ar yra susijęs su grėsme šalies nacionaliniam saugumui keliančiomis organizacijomis. Vy-

Kremliaus propaganda. veidas.lt nuotr.

riausybė siūlo nustatyti, kad LRTK, atmesdama tokią prašymą, visada remtųsi valstybės institucijų išvadomis.

Seimas pavasario sesiją toliau svarstys Prezidentės teiktas pataisas, kurios už įstatymo pažeidimus leistų skirti iki 3 proc. metinių pajamų baudas tiek transliuotojams, tiek retransliuotojams. Įstatymo projektu taip pat siūloma drausti vienus metus teikti valstybės paramą karo propagandą ar raginimus keisti konstitucinę santvarką paskelbusiai žiniasklaidai.

Įstatymų pakeitimus, numatančius baudas iki 28,9 tūkst. eurų (100 tūkst. litų) arba iki 3 proc. metinių pajamų, taip pat numatančius didesnes galias LRTK, atskirai Vyriausybei teikia ir Kultūros ministerijos ekspertų komisija.

Prezidentė bus pagerbta Kijeve

Vilnius (BNS) – Prezidentė Dalia Grybauskaitė vyks į Kijevą, kur atsiims Aukščiausios Ukrainos akademinės tarybos jai skirtą apdovanojimą.

Taryba, kurią sudaro intelektualai, visuomenės veikėjai, akademinės bendruomenės nariai, Lietuvos prezidentę paskelbė Metų žmogumi. Šis apdovanojimas Lietuvos vadovei suteiktas už tvirtą ir nuoseklią paramą Ukrainos nepriklausomybei.

Kaip nurodė Prezidentūros spaudos tarnyba, kiti vizito Ukrainoje susitiki-

mai dar derinami. Vizitas numatomas šeštadienį, kovo 22 d.

Minėtą apdovanojimą anksčiau yra pelnę popiežius Jonas Paulius II, Lenkijos prezidentas Aleksander Kwasniewski, Gruzijos prezidentas Michailas Saakašvilis, Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus, buvęs ES užsienio politikos įgaliotinis Javier Solana, buvęs Europos Tarybos generalinis sekretorius Walter Schimmer, JAV senatorius John McCain.

2018 siūloma paskelbti Vydūno metais

Vilnius (BNS) – Seime įregistruotas nutarimo projektas, kad 2018-tieji būtų paskelbti Vydūno metais, kadangi tada sukaks 150 metų, kai gimė filosofas, rašytojas, publicistas, kultūros veikėjas Vydūnas-Vilhelmas Storosta.

Kaip teigiama rašte, Vydūnas parašė daugybę filosofijos traktatų, stu-

dijų, straipsnių, išskirtinių, į lietuvių literatūros aukso fondą įeinančių dramų, stiprino Mažosios Lietuvos lietuvių dvasią ir tautinę savigarbą, ryžtingai stoji prieš nutautinimo politiką, visomis išgalėmis stengėsi stiprinti nepriklausomybę atgavusios Lietuvos dvasią.

Donbaso regionui suteiks specialųjį statusą?

Kijevas (ELTA) – Ukrainos prezidentas Petro Porošenko parlamentui pateikė nutarimo projektą, kuriuo atskiriems Donecko ir Luhansko regionų rajonams, miestams, gyvenvietėms ir kaimams suteikiamas specialusis statusas ir įvedama savivalda, skelbiama šalies parlamento tinklalapyje.

Pagal 4-ąjį Minsko susitarimų paketo punktą, Ukrainos Aukščiausioji Rada privalėjo priimti nutarimą dėl specialaus politinio ir ekonominio statuso

suteikimo atskiriems rajonams Donbase iki kovo 14 d.

Nutarimo laiku nepriėmus, apšaukėliškų respublikų Donecke ir Luhanske vadovai Aleksandras Zacharčenko ir Igoris Plotnickis kreipėsi į Minsko susitarimo laiduotojus Vokietijos kanclerę Angela Merkel ir Prancūzijos prezidentą Francois Hollande, reikalaudami padaryti spaudimą Ukrainos vyriausybei.

Slapta ataskaita visgi bus paviešinta

Maskva (Bernardinai.lt) – Nužudyto Rusijos opozicijos vadovo Boriso Nemcovo kolega teigia, kad ataskaita apie Rusijos vaidmenį kare Ukrainoje, kurią rengė pats nužudytasis, bus paviešinta balandžio mėnesį, praneša Laisvosios Europos radijas.

Ilja Jašin teigia, kad didžioji dalis informacijos, kurią surinko B. Nemcovas, buvo atgauta nepaisant to, kad policija apieškojo jo namus ir biurą, o taip pat po nužudymo pasiėmė ir

B. Nemcovui priklausiusius kompiuterius bei dokumentus.

I. Jašin teigia, kad prie dokumentų dirba grupė ekspertų, kuri ir užbaigs B. Nemcovo pradėtą tyrimą.

B. Nemcovas buvo nužudytas vasario 27 d. netoli Kremliaus. Dėl jo nužudymo sulaukyti penki įtariamieji – visi jie jau apskundė savo suėmimą, o pagrindinis įtariamasis Zauras Dajevs teigia, kad jis buvo kankinamas tam, jog prisipažintų.

Vokietija nekommentuoja graikų pareiškimų

Berlynas (ELTA) – Vokietijos vyriausybė nekommentuoja Graikijos gynybos ministro Panos Kammenos pareiškimų, kuriuose jis teigia, kad Atėnų pasitraukimas iš euro zonos galėtų sukelti domino kauliukų griūties efektą visoje Europoje.

Vokietijos ministrų kabineto atstovas spaudai nurodė, kad „Graikijos ir euro zonos tema buvo kalbėta jau ne kartą“ šalies vyriausybės spaudos konferencijai metu. Jose išsakyta oficialių Vokietijos ministerijų atstovų nuomonė atspindi ir Berlyno poziciją šiuo klausimu.

„Italija ir Ispanija išeis paskui, o vėliau ir Vokietija“, – įsitikinęs graikų gynybos ministerijos vadovas. Siekiant išvengti tokio scenarijaus, anot

jo, būtina padėti Graikijai nugalėti ekonominę krizę. „Mums netinka sprendimas, dėl kurio Atėnai turi mokėti vis daugiau ir daugiau“, – pareiškė jis.

„Dėl sankcijų, kurias Europos Sąjunga pradėjo taikyti Maskvos atžvilgiu, patyrėme didžiulių finansinių nuostolių. Į Rusiją eksportuodavome daugiau kaip 70 proc. savo žemės ūkio produkcijos, dar vienas pajamų šaltinis buvo turizmas – apie 25 proc. turistų buvo rusai“, – tikina pareigūnas.

Dabar, anot ministro, ES turi kompensuoti Graikijos nuostolius. „Priešingu atveju mes neketiname ir negalėsime remti Rusijos apribojimų. Jos mūsų ekonomikai tik kenkia“, – pabrėžia P. Kammenos.

Jungtinė Karalystė juda link skyrybų su ES?

Londonas (faktai.lt) – Jungtinės Karalystės nepriklausomybės partija (UKIP) remia konservatorių mažumos vyriausybę su sąlyga, kad ji 2015 metais surengs referendumą dėl šalies narys tės Europos Sąjungoje (ES).

Pasak UKIP vadovo Nigel Farage, referendumo klausimas turėtų būti maždaug toks: „Ar norite būti laisva, nepriklausoma, suvereni demokratija?“ Jis sako, kad reikalaus susitarimo dėl tokio balsavimo laiko, formuluotės ir organizavimo. Pagal šį planą konservatorius drauge su UKIP paremtų Šiaurės Airijos Demokratinę junionistų partiją.

D. Cameron yra pažadėjęs iš naujo derėtis dėl Britanijos narys tės ES, o pa-

skui, 2017 metais, surengti referendumą dėl to, ar išstoti iš šio 28 valstybių bloko.

Nuo 34 iki 38 proc. žmonių Anglijoje, Škotijoje ir Waleso mano, kad Britanija turėtų pasitraukti iš ES, o nuo 37 iki 45 proc. sako, kad šalis turėtų likti bloke, rodo pirmaisiais šių metų mėnesiais atliktos apklausos.

Nigel Farage gq-magazine.uk nuotr.

V. Putinas pagaliau pasirodė viešumoje

Sankt Peterburgas (ELTA) – Nuo kovo 5 d. viešumoje nesirodęs Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas pagaliau pralaužė tylą ir nutraukė spekuliacijas apie jo sveikatą. Pirmadienį, kovo 16 d., Sankt Peterburge jis susitiko su Kirgizijos prezidentu Almazbeku Atambajevu. Komentuodamas gandus apie jo sveikatą, V. Putinas pajuokavo,

neva „būtų nuobodu gyventi be apkalbų“.

Ilgiau nei savaitę tvyrojusi tyla V. Putino fronte pasaulyje ižiebė įvairiausių spekuliacijų apie Prezidento dingimą – nuo jo sveikatos problemų ir valstybės perversmo iki jam pagimdyto kūdikio Šveicarijoje. Kremlius visus šiuos tvirtinimus griežtai neigė.

Emigranto įspūdžiai: šalis, kur atrodyti turtingam – nemadinga

AKVILĖ KAVALIAUSKAITĖ

Šveicarijoje kainos – žvėriškos, tačiau minimali alga – 3 800 eurų, maistas – palyginti pigus, vieno kambario butą galima išsinuomoti už 1 000 eurų, o mokesčiai už komunalines paslaugas tokie menki, kad į juos net nežiūrima kaip į apčiuopiamą išlaidų dalį. Šiais įspūdžiais su LRT televizijos laida „Emigrantai“ dalijasi lietuvis Jonas, Šveicarijoje dirbantis auklėtoju su specialiuosius poreikius turinčiais vaikais.

Jonas Voroneckas – diplomuotas operos solistas. Jau daugybę metų groja saksofonu. Taip pat turi ir ekonomisto diplomą. Dar prieš ketverius metus dirbo renginių vedėju, vestuvių muzikantu, vadybininku.

Po ilgai trukusių ieškojimų iš Jurbarko kilęs vyras pagaliau susirado darbą, kuris teiktų ne tik malonumą, bet ir pakankamą algą. Dabar jis – auklėtojas gydamosios pedagogikos institute. Tiesa, nebe gimtajame Jurbarke, o Šveicarijoje, visai netoli Ciuricho.

Išbandė daug įvairių sričių

Jonas neslepia: emigracijoje jaučiasi daug tvirčiau, nei Lietuvoje šokinėdamas nuo vieno darbo prie kito. Vadybininko pareigos Vilniuje jam buvo tarytum paskutinis lašas.

„Iš tikrųjų žiauru. Meno žmonės visai kitaip bendrauja tarpusavyje. Ir staiga papuolu į tokią aplinką, kur vadybininkas yra antrarūšis, trečiarūšis žmogus. Turiu omenyje pardavimų vadybininką. Kai jis ateina ir pasiūlo prekę, tai į jį žiūri kaip į kažkokį... Man užteko trijų mėnesių“, – laidai „Emigrantai“ sako Jonas.

Į skirtingų tarpusavyje mažai susijusių darbų laviną jis nėrė supratęs, kad operinio dainavimo srityje nebus geriausias. Kad reikės stengtis dėl kiekvieno vaidmens ir galų gale scenoje vis tiek likti trečiu kareivėliu iš dešinės.

Vis dėlto sprendimą emigruoti jis priėmė sunkiai. Šveicarija – ne ta šalis, į kurią nuskrudus visos durys bus atidarytos, o įmonių direktoriai kvies prisijungti ir mėgautis didžiuliu uždarbiu.

„Lietuvoje kaip ir viskas sekėsi, kaip ir koncertavom, grojom privačiuose renginiuose. Pagrindinis darbas buvo vedėjo. Truputį atsibodo, sakyčiau, ir atradau su buvusią žmoną jos pažįstamą, gyvenančią čia, Šveicarijoje, ir dirbančią. Ir tiesiog sugalvojom pabandyti, pakalbinti, kas čia išeis. Pabandėm atrasti kontaktų, kaip būtų galima čia patekti“, – prisimena lietuvis.

Nusižengė tam, kas Šveicarijoje – šventa

Nuo idėjos užgimimo iki įgyvendinimo praėjo net pusantrų metų. Mėnesių mėnesius Jonas susirašinėjo laiškais su galimais darbdaviais, kol galiausiai dabartinis jo direktorius paprašė atvykti pokalbio. Tai – nemenka investicija. Nepigūs lėktuvo bilietai ir žvėriškos kainos pačioje Šveicarijoje vyrą privertė susimąstyti, ar tikrai verta taip rizikuoti.

„Galų gale apsisprendžiau: ai, velniai nematė, blogiausiai atveju pamatysiu bent jau šalį, – savo dvejones prisimena Jonas. – Kaip tariau, taip ir padariau. Atvažiavau čia po tų visų susirašymų, po metų laiko. Su pažįstama Dalia ateiname, atsiostojame prie instituto vadovo durų. Aš jau čia – nesitaręs. Nors tokie dalykai Šveicarijoje yra visiškai nepriimtini. Tarimas turi būti, kad aš po mėnesio, po pusantro atvažiuosiu, o čia išėjo, kad parašiau prieš kelias dienas, jog planuoju atvykti.“

Jonas iki šiol dėkingas, kad direktorius jo neišvijo. Mandagumas, punktualumas ir susitarimas Šveicarijoje – kone šventi dalykai, kuriuos sykį pamynęs gali niekada nebeužsitarnauti geros reputacijos.

„Ir tai buvo savaitė atostogų, kai tam darbe pamokos nevyksta ir yra toks laisvalaikio organizavimas, tiesiog kelionės, išvykos. Ir aš sudalyva-

Jonas Voroneckas

vau tą savaitę. Aplinkybės susidėliojo taip, kad jie turėjo vieną grupę tuo metu, turėjo sunkų vaiką, autizmu sergantį, ir jiems tiesiog reikėjo tokio didesnio, tvirtesnio, kaip aš. Ir tik po pusės metų, gal keturių mėnesių gavau patvirtinimą, kad atvažiuok, tu gauni darbą“, – prisimena emigrantas.

Atlyginimai tokie, jog užtenka dirbti ne visą darbo dieną

Brangiausia šalis pasaulyje, valstybė, kurioje yra didžiausi atlyginimai – tai pastaruoju metu girdime apie Šveicariją. Maža to, šįmet, pakilus Šveicarijos franko kursui, šoktelėjo ne tik kainos, bet ir atlyginimai. Jonas sako, kad, dirbdamas auklėtoju, apie pinigus gali išvis negalvoti.

„Atlyginimai iš tikrųjų dideli. Dabar neseniai buvo referendumas dėl minimalaus atlyginimo, kuris šiuo metu yra 3 800 eurų. Minimalus atlyginimas – 4 000 eurų, vidutinis – apie 5–6 tūkst. eurų. Ir tai – paprasto darbuotojo atlyginimas. Išlaidos, be abejo, irgi – ne lietuviškos“, – sako „Emigrantų“ pašnekovas.

Jonas lig šiol negali pamiršti, kaip gimtajame Jurbarke, o paskui sostinėje jausdavosi nejaukiai, nuėjęs į parduotuvę.

„Matyt, man asmeniškai yra trauma nuo lietuviškų laikų, kadangi tikrai negyvenau prabangiai. Esu kilęs iš Girdzių kaimo, Jurbarko rajono. Ir mano migracija nuo ten jau prasidėjo, kai keliavau į mokslus, į sostinę, paskui iš sostinės – čia. Todėl man nereikia iš tikrųjų didelės prabangos“, – dalijasi prisiminimais Jonas.

Šveicarijoje galima gyventi laisviau nepersidirbant. Ir pinigų maistui čia niekas neskaiciuoja. Pasak Jono, auklėtojas Šveicarijoje gali sau daug ką leisti: „Paslidinėti, išvažiuoti į egzotišką kelionę, mašiną bet kurią turėti. Na, aš nekalbu apie kažkokius ‘Ferrari’, to nereikia.“

Už keturių kambarių butą, kuriame gyvena su drauge ir dviem vaikais, kas mėnesį reikia mokėti po 1 700 eurų. Nors suma atrodo gąsdinanti, emigrantas sako, kad tokie pinigai Šveicarijoje – niekis.

„Šiaip labai retai kas dirba 100 proc. Šveicarijoje. O kam? Jeigu dviese dirbi po 60 proc... Čia net ne etatais graduoja, o procentais. Populiariu dirbti 60–80 proc. Ir dviese susumuoji į vieną krūvą pinigėlius ir – uh... Aš dirbu šiuo metu 80 proc., mano draugė – 40 proc., ir kartais dar vienas kitas procentas gaunasi, prižiūrint vieną vaiką“, – apie darbą Šveicarijoje pasakoja „Emigrantų“ herojus.

Brangiausios Europoje šalies žmonės gyvena ūkiškai

Šveicarijoje labiau už nuomos kainas neramina tai, kad apskritai pavyktų išsinuomoti būstą. Kandidatai į gyvenamąjį plotą vertinami griežtai – kaip darbo pokalbyje dėl svarbių pareigų.

Anglijoje ar Norvegijoje pasigirsta kalbų, kad butus vietiniai vengia nuomoti emigrantams iš Rytų Europos. Jonas sako, kad Šveicarijoje apie panašias bėdas nėra girdėjęs. Išsinuomoti čia sunku visiems – net ir patiems šveicarams.

Kai jau pavyksta išsinuomoti, daugiau niekuo nereikia rūpintis. Čia įprasta, kad, atsikraustęs,

butą rasi tvarkingą, ką tik perdažytą. Jonas džiaugiasi. 1 700 eurų mėnesiui – palyginti nedidelė suma už būsto nuomą. Jo teigimu, modernesnių butų nuomos kaina siekia 2 500 eurų.

„Nors Lietuvą ir Šveicariją skiria palyginti nedidelis atstumas, gyvenimo būdas ten ir čia – praktiškai nepalyginamas“, – sako Jonas. Ir nebūtinai Šveicarijos naudai. Prie daugybės dalykų jau ketverius metus svetur praleidęs lietuvis vis dar negali priprasti. Vakarėliai iki paryčių, pasisėdėjimai su draugais ar garsesnė muzika – viso to naujame jo gyvenime mažiau. Jeigu saksofonu jis užgrotų viena minutė po dešimtos, iškart sulauktų kaimynų priekaištų. Be to, daugybė dalykų, kurie gimtinėje atrodė svarbūs, emigracijoje neberūpi.

„Kalbant apie aprangą, lietuviai puošiasi daug gražiau, ypač moterys. Jos daug gražiau rengiasi, pasidažo. Čia pamatysit, jeigu pasivažinėsit, kad labai paprasta viskas, kaimiška. Yra didmiesčiai kur yra imigrantų traukos centrai, o visa kita yra ta tikroji Šveicarija, kurioje žmonės gyvena ūkiškai, kaimietiška. Paprasti, apsirengę paprastai. Svarbu, kad būtų neperšlampami ir atitinkantys orus drabužiai“, – Šveicarijos ypatumus narsto Jonas.

Prabangus automobilis? Niekam tai neįdomu

Nuskambės keistai, bet atrodyti turtingam Šveicarijoje – nemadinga. Jonas pasakoja, kad puiškuotis daiktai ten – švelniai tariant, prastas tonas. Turtingieji čia negauna jokių privilegijų. Taisyklės visiems vienodos, o už nusizengimus vienodai baudžiama.

„Viskas padaryta paprastam žmogui, viduriniajai klasei. Pradedant viešuoju transportu. Ir visiems feraristams, kaip aš juos vadinu, nėra vietos, pvz., Ciuriche. Parkavimas limituojamas ne pinigų sumomis, kai sumokėjęs 100 eurų gali visą dieną savo automobilį rodyti praeiviams, o valandomis: pastovėjęs dvi valandas, turi užleisti kitam. Labai žiūrima vidurinėsios klasės. O tos skurdžiosios klasės kaip ir nelabai yra“, – teigia lietuvis.

„Šveicarų mentalitetas kitoks. Prabangiu automobiliu jų nenustebinsi“, – pasakoja Jonas, jau spėjęs išmokti, kad statuso demonstravimas šioje šalyje greičiau pakenks, negu padės.

Kone paradoksas: šalyje su didžiausiais pasaulio atlyginimais prabanga niekam neįdomi. Iš pradžių Jonas buvo įsigijęs brangesnį automobilį, bet greitai suprato, kad tokia investicija atnešė daugiau rūpesčių nei džiaugsmo.

„Tik daugiau moki už remontus ir už detales. Visas iš to ‘gėris’, nes niekam neįdomu absoliučiai. Lietuvoje, bent jau kol aš studijavau, buvo svarbu parodyti, kokią mašiną turi, ji tarsi statusą atspindėjo. O čia dažnai pasitaiko, kad žmogus važinėja labai paprasta mašina, bet eina labai aukštas pareigas ir gauna didelį atlyginimą“, – apie skirtumus tarp Lietuvos ir Šveicarijos „Emigrantams“ pasakojo Jonas.

Dabar lietuvis vairuoja automobilį, kurį pirko, kaip Lietuvoje dažnai sakoma, daužta.

„Į dureles barkstelėjo ir žmogus pardavė. Čia labai daug kainuoja visos paslaugos, ir jei tik pri-

reikia darbo rankų, iš karto kainos kyla. Aš, kaip doras lietuvis, palaikau Lietuvos ekonomiką – šitą daužtą mašiną parvežiau į Lietuvą. Sutaisė lietuviai, palikau kažkiek eurų ir atsivežiau sau”, – pasakoja emigrantas.

Komunalinės paslaugos – „žvėriškai“ pigios

Mokesčiai Šveicarijoje priklauso nuo automobilio galingumo. Tai – viena priežasčių, dėl kurios Jonas nusprendė parduoti galingesnę automobilį. Už senąjį – 2.0 l dyzelinį – tekdavo per metus mokėti apie 1000 eurų draudimo ir kelių mokesčių. Už dabartinį automobilį Jonas moka perpus mažiau, o hibridiniams, jo teigimu, Šveicarijoje taikoma 25 proc. draudimo nuolaida.

Ekologija Šveicarijoje – labai svarbi tema. Tai – viena svarbiausių valstybių pasaulyje. Net didmiesčio centre tektų labai pasistengti norint surasti bent vieną šiukšlę. Viskas nuolat valoma ir tvarkoma, o atliekos keliauja ne į sąvartynus, bet į perdirbimo fabrikus.

Mokesčiai už komunalines paslaugas Šveicarijoje – netgi mažesni nei Lietuvoje. „Net nepajaučiu, kad juos sumoku”, – tikina Jonas.

Už šildymą ir elektrą keturių kambarių bute Jonui tenka mokėti apie 150-200 eurų. „Niekas to neakcentuoja kaip kažkokių faktoriaus, kuris, renkantis būstą, turėtų įtakos. Kiekvienas daugiabutis, toks, kaip mūsų, turi autonominį šildymą. Ir šildomas dyzeliu. Nežinau, kiek dabar atpigs, kadangi naftos kainos smarkiai krito. Tad bus dar pigiau”, – skaičiuoja lietuvis.

Vis dėlto „pigū” – visiškai netinkamas žodis, kalbant apie Šveicariją. Paslaugų kainos čia – žvėriškos. Šalyje, kur net valytoja uždirba daugiau už Seimo narį Lietuvoje, žmonės irgi skundžiasi, kaip viskas brangu.

Darbas – būti neįgaliems vaikams tėčiu

„Kirpykla kainuoja pigiausiai 35 eurus (frankus). Tai čia pats pigiausias vyriško kirpimo variantas. Iš tikrųjų brangu mašiną išlaikyti, mokėti už remontą. Šveicarai labai skundžiasi, kad viskas labai brangu, bet. Jie lygina, kai išvažiuoja į kokią nors kelionę, antai į Tailandą ar Meksiką. Bet jų perkamoji galia yra daug kartų didesnė, negu lietuvių”, – svars-to Jonas.

„Skurdo šveicarai net nesapnuoja”, – tai girdėjome iš daugelio gyvenimą šioje šalyje pasirinkusių tautiečių. Per visą kelionę nematėme nė vieno išmaldos prašančio žmogaus.

„Jei tik beprotiškai neišlaidausi, oriai gyvensi, dirbdamas net patį paprasčiausią darbą”, – pasakoja Jonas. Ir pateikia skaičius, kurie įtikina.

„Minimumas yra 3 800 eurų. Butas kokio vieno kambariuko – 1 000 eurų. Maisto kainų čia išvis neįmanoma. Normaliai maitindamasis, nesudarai naštos savo namų ūkio biudžetui”, – skaičiuoja „Emigrantų” pašnekovas.

Lietuvis dirba namuke, kuriame gyvena paaugliai su specialiais poreikiais – fizine ar psichine negalia. Iš pradžių Jonas net nenumanė, kad šis darbas – kaip tik jam. Vyras sako, kad jaučiasi laimingas, galėdamas padėti, be to, jam puikiai sekasi susikalbėti su nuotaikų svyravimų ir kitokių sutrikimų turinčiais paaugliais. Lietuvis dirba – dovanoti jiems dėmesį, išmokyti paprastų kasdinių darbų.

Kiekvienas vaikas turi atskirą, puikiai įrengtą kambarį, už kurio tvarką yra atsakingas pats. Auklėtojo darbo krūvis čia – toks, kad dėmesio pakaktų kiekvienam vaikui. Kartais tenka budėti per naktį. „Tada tiesiog su jais miegi, kaip tėtis”, – sako Jonas. Lietuvis stebisi, kaip čia rūpinamasi žmonėmis su negalia.

Vokiškojoje Šveicarijos dalyje aplink Ciurichą, nemokėdamas vokiečių kalbos, apie darbą gali tik pasvajoti. Bet dėl šio niuanso Jonas nemanė atsisakyti gyvenimo Šveicarijoje idėjos. Kalbą vyras išmoko, nors tam prireikė labai daug pastangų.

„Emigrantai”, LRT

Vasario 16-osios gimnazijai – 65 metai

Kviečiame į buvusių gimnazijos mokinių susitikimą birželio 26–28 dienomis

Mokiniai ir mokytojai prie buvusios kareivinės, maždaug apie 1950–1951 m.

ROMAS ŠILERIS

Vasario 16-osios gimnazija yra vienintelė pokaryje Vakarų Vokietijoje įkurta pabėgėlių mokykla, kuri šiais metais švenčia 65-erių metų jubiliejų. Tai išties gražus jubiliejus, juolab kad daugelis kitų panašių mokyklų jau yra uždarytos, pvz., latvių ir vengrų gimnazijos uždarytos prieš daugiau kaip 25 metus.

Mintis atšvęsti šį įvykį, sukviesti visus buvusius gimnazijos mokinius, pažvelgti į ateitį kilo praeitais metais keliems buvusiems jos mokiniams per tradicines gimnazijos Jonines. Gimnazijos vadovybė nutarė paminėti šią sukaktį šių metų birželio 26–28 dienomis ir sukviesti ne tik visus buvusius mokinius, bet ir mokytojus, direktorę, kuratorijos narius, visus, iki šių dienų prisidėjusius prie gimnazijos išlaikymo.

Numatyta programa:

Birželio 26 d., penktadienį, po vakarienių svečiai renkasi gimnazijos berniukų bendrabučio salėje, kur vyks registracija ir „suneštinė” vakaronė. Visą savaitgalį ši patalpa bus renginio būstinė.

Birželio 27 d., šeštadienį, po pusryčių toje pačioje salėje bus rodomos nuotraukos ir filmai iš gimnazijos praeities, vyks kiti renginiai. Jei atvyks daugiau žmonių, renginiai vyks ir mokyklos klasėse, o esant geram orui – ir parke.

2 val. p. p. – iškilmingas 65 metų paminėjimas, dalyvių pristatymas, kapų lankymas.

5 val. p. p. – tradicinė Joninių šventė su gimnazistų pasirodymais, krepšinio turnyru, lauku ir paparčių žiedo ieškojimu...

Birželio 28 d., sekmadienį – pusryčiai ir paimaldos.

Renginiui populiarinti sukurta internetinė svetainė www.gimnazistai.de ir tuo pačiu pavadinimu svetainė facebook'e. Artimiausiu metu rasite nuorodą į specialią anketą, kurią užpildę dalyviai galės užsiregistruoti, užsisakyti mokamas paslaugas, pvz., nakvynę, maitinimą šventės metu ir pan.

Užsiregistravę svetainėje www.gimnazistai.de buvę mokiniai galės palaikyti tiesioginį ryšį su kitais svetainėje registruotais buvusiais mokiniais iš viso pasaulio.

Susidomėjimas susitikimu yra didelis. Nori atvykti buvę mokiniai, kurie savo veikla garsina lietuvių vardą ne tik Vokietijoje. Apie šventę prašome pranešti visiems, ypač tiems, kurie paskutiniu laiku dėl vienokių ir kitokių priežasčių atitolo nuo savo mokyklos – Vasario 16-osios gimnazijos.

Buvę gimnazistai susirinko į Jonines.

Marinos Auder nuotraukos

Prisimintas kunigas vienuolis salezietis Pranas Gavėnas

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Vasario 8-ąją sukako 15 metų nuo žinomo kunigo saleziečio, daugybę metų lietuvių parapijose Italijoje ir Brazilijoje dirbusio bei į Lietuvą po Nepriklausomybės atgavimo sugrįžusio Prano Gavėno (1918–2000) mirties. Minint šią sukaktį, Alytuje, kur jis dirbo paskutinius metus ir kurio garbės piliečiu kunigas buvo paskelbtas, surengtas paminėjimas, jo atminimas pagerbtas prie kapo, Šv. Angelų Sargų bažnyčioje koncelebruotos šv. Mišios, Alytaus dramos teatre pristatyta paroda „Iškilūs XX amžiaus Lietuvos katalikų bažnyčios dvasininkai“, surengta konferencija, kurioje pristatyta ir saleziečių, ir kitų vienuolių veika Lietuvoje.

Nemažas būrys Lietuvos saleziečių, taip pat kitų svečių rinkosi Šv. Mergelės Marijos Krikščionių Pagalbos parapijos bažnyčioje, kur nuo 1994-ųjų iki pat mirties dirbo kunigas P. Gavėnas. Bažnyčios šventoriuje yra kunigo kapas, prie kurio skambėjo giesmės, buvo padėtos gėlės, uždegtos žvakės. Po to visi rinkosi Šv. Angelų sargų bažnyčioje, kur buvo aukojamos šv. Mišios kunigo atminimui. Šioje bažnyčioje P. Gavėnas taip pat dirbo nuo sugrįžimo į Lietuvą 1992-aisiais iki 1994 metų.

Mišias koncelebravo kunigai saleziečiai Petras Dumbliauskas, italai Massimo Bianco, Alessandro Barelli. Marijampolėje reziduojantis P. Dumbliauskas trumpai priminė P. Gavėno biografiją – buvęs jauniausias 8 vaikų šeimoje, kartu su tėvais 1926 metais išvyko ieškoti geresnio gyvenimo į Braziliją, bet ten laimės šeima nerado ir po dvejų metų vėl grįžo į Lietuvą. Į Braziliją kunigas atvažiavo vėliau ir čia praleido daugiau kaip dvidešimt metų.

„Saleziečių kunigas patriarchas Antanas Skeltytys tuomet ieškojo pasišventusių jaunuolių ir penkiolikmetį Pranuką 1933 metais pakvietė į Italiją mokytis saleziečių bendruomenėje. Ten jis mokėsi, priėmė amžinuosius saleziečių įžadus, tęsė mokslus Turino universitete, tapo žurnalistu ir 1949-aisiais gavo kunigystės šventimus. Jis daug dirbo ir lietuviams, ir italams, daug rašė“, – sakė kunigas P. Dumbliauskas.

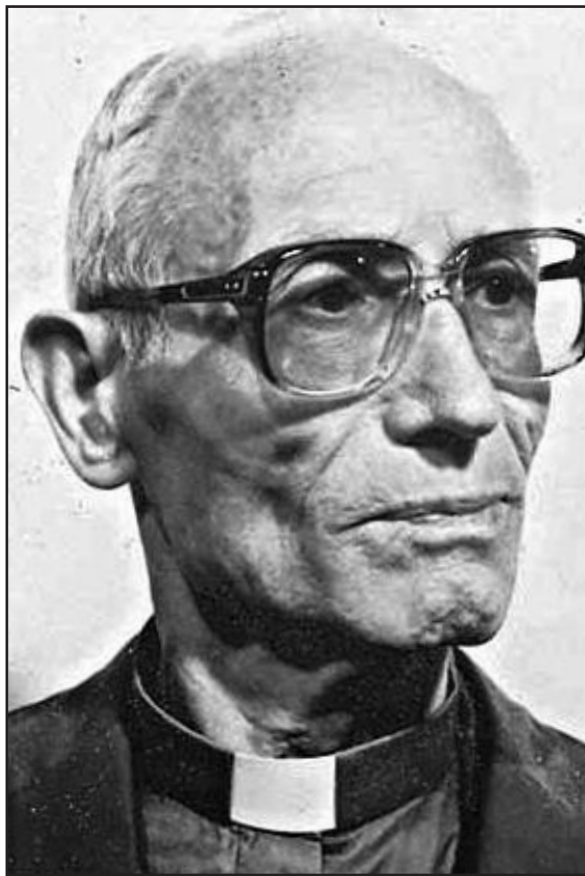
Saleziečių draugijos vyresniųjų paskatintas, P. Gavėnas baigė Romos tarptautinį žurnalistikos, propagandos bei publicistikos universitetą „Pro Deo“ ir nuo 1952 iki 1969 metų Italijoje redagavo leidinį „Saleziečių žinios“. Šiuo metu žurnalas, įsteigtas šventojo kunigo Jono Bosko 1877 metais visame pasaulyje išėina dvidešimt keturiomis kalbomis dešimties milijonų egzempliorių tiražu, Lietuvoje jis pasirodo nuo 1927-ųjų metų keturis kartus per metus, jį redaguoja kun. P. Dumbliauskas.

1971 metais Brazilijos San Paulo arkivyskupas kardinolas Agnelo Rossi pakviečia P. Gavėną dirbti į šios šalies lietuviškąją Vila Zelina parapiją, kuri visai neseniai, sausio mėnesį minėjo savo įkūrimo 75-ąsias metines. Čia kunigas P. Gavėnas itin aktyviai rūpinosi lietuvių sielovada, daug rašė apie pavergtą Lietuvą ispanų ir portugalų kalbomis, išleido knygėlę apie šventą Kazimierą. Kai 1987-aisiais minėtas Lietuvos krikščionybės 600 metų jubiliejus, jis itin kėlė okupuotos Lietuvos klausimą.

Gyvendamas Brazilijoje kunigas P. Gavėnas buvo išrinktas Pietų Amerikos lietuvių kunigų vienybės pirmininku, jis tapo Brazilijos rašytojų sąjungos, San Paulo spaudos asociacijos, San Paulo Istorijos akademijos nariu. Nuo 1977 iki 1987 metų buvo San Paulo Šv. Kazimiero lietuvių parapijos klebonas, redagavo Brazilijos lietuvių žurnalą „Mūsų Lietuva“.

1980 metais P. Gavėnas apsilankė Lenkijoje ir susirūpinęs dėl to, kad Seinų bazilikoje jam neleido celebruoti šv. Mišias lietuviškai, parašė apie tai Romos popiežiui laišką. Šį susirūpinimo laišką dėl to, kad Lenkijos lietuviai Seinuose negali melstis lietuviškai, išspausdino ir laikraštis „Tėviškės žiburiai“. P. Gavėnas Brazilijoje organizavo vietos gyventojų parašų rinkimą už Lietuvos laisvę 1990–1991 metais. Tada buvo surinkta ir tuomečiams Sovietų Sąjungos vadovui Michailui Gorbačiovui perduota apie penki milijonai brazilų parašų su reikalavimu netrukdyti Lietuvai įtvirtinti Nepriklausomybę.

Brazilija tinkamai įvertino aktyvaus kunigo nuopelnus – 1985-aisiais jis buvo apdovanotas šios ša-

Kun. P. Gavėnas

lies Kultūrinio centro medaliu, dar po metų – Brazilijos Lietuvių Bendruomenės „Garbės pažymėjimu“, o 1988 metais – Brazilijos Vėliavnešio ordino diplomu.

„Tai buvo nepaprastas žmogus, labai ryški asmenybė, kuri visą gyvenimą degė meile tėvynei – Lietuva jam buvo labai svarbi ir dirbant Italijoje, ir Brazilijoje. Kai tėvynė atgavo Nepriklausomybę, po beveik šešių dešimčių metų jis su džiaugsmu grįžo į tėvynę ir įsikūrė Alytuje, kur ir toliau aktyviai dirbo, buvo labai mylimas parapijiečių, daug bendravo su jaunimu, greitai subūrė aplink save platų bendraminčių ir bendradarbių būrį“, – kalbėjo kunigas P. Dumbliauskas.

Alytuje kun. P. Gavėno rūpesčiu buvo atnaujintas žurnalo „Saleziečių žinios“ leidimas, įkurta Jaunųjų boskiukų organizacija, buvo rengiamos vaikų vasaros stovyklos Nemunaityje ir įsteigtas Lietuvos katalikų akademijos Alytaus skyrius. Jo iniciatyva 1995 metais Alytus iškilmingai buvo pavestas Marijos Krikščionių Pagalbos globai, pasirašant su tuomete miesto valdžia iškilmingą miesto paaukojimo aktą.

P. Gavėnas parašė ir išleido daugybę jaunimui skirtų knygų, mišiolą „Melskitės broliai“ ir kitas. Jis vertė į portugalų kalbą lietuvių autorius, į šią kalbą išverstos ir kelios jo knygutės: „Kūčios“, „Teofi-

Kunigo P. Gavėno kapas.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

lius Matulionis” bei kitos. Tėvynė taip pat įvertino darbščiojo kunigo nuopelnus – 1994 metais P. Gavėnas tapo Alytaus miesto kultūros premijos laureatu, Marijampolės miesto taryba įteikė jam padėkos raštą, o jau po kunigo mirties 2002 metų birželio 6-ąją už nuopelnus Lietuvai ir Alytui visuomenės dorinio ugdymo srityje kunigui suteiktas Alytaus miesto garbės piliečio vardas.

Minint 15-ąsias P. Gavėno mirties metines, Alytaus dramos teatre atidaryta paroda, kurią parengė Birštono sakralinis muziejus. Jo vadovė Roma Zančauskienė parodos atidarymo metu rado daug paralelių tarp P. Gavėno ir Dievo tarno arkivyskupo Teofiliaus Matulionio, kurio gyvenimas ir veikla pristatyta parodoje.

„Nors juos skyrė nemažas laiko tarpas, abu daug metų praleido ne Lietuvoje – Pranas Gavėnas Italijoje ir Brazilijoje, Teofilius Matulionis 23 metus rūpinosi lietuvių sielovada Rusijoje, 10 metų – Latvijoje. Abu jie pajuto pašaukimą dar vaikystėje, abu juos vienijo didelė meilė Lietuvai, abu jie dalyvavo iškilinėse Romoje 1934 metais, kai kunigas Jonas Boskas buvo paskelbtas šventuoju. Manau, nebetoli ta diena, kai kunigas T. Matulionis bus paskelbtas palaimintuoju“, – sakė ji.

Pranešimą apie dialogo kultūrą Lietuvoje konferencijos metu skaitė Šv. Juozapo kunigų semina-

Parodos apie iškilūs Lietuvos dvasininkus atidarymas.

Baigiamas įgyvendinti projektas „Kryžius DP lageriui Wehnen paminėti“

DAIVA BARTMINN

Iš Tėvynės Lietuvos 1944 metais mes bėgome nuo Sovietų.

DP lageryje Wehnen nuo 1946 iki 1959 metų mes radome prieglobstį ir naują Tėvyne.

Mes rėmėmės krikščionišku tikėjimu, lietuvių kalba ir tautiškomis tradicijomis.

Į visus pasaulio žemynus iš čia kelias vedė toliau naujos Tėvynės link. Tik nedaugelis liko čia Vokietijoje.

Šie žodžiai bus lietuvių ir vokiečių kalbomis parašyti prie kryžiaus.

N etoli nuo Oldenburgo miesto, Žemutinės Saksonijos žemėje po Antrojo pasaulinio karo buvo įsteigtas lageris, prieglobsčio ieškantiems pabėgėliams Vokietijoje, taip vadinamiems „Displaced Persons“ (DPs). Šis lageris dar buvo paprastai vadinamas „Lageris Wehnen“. Nuo 1946 iki 1959 šiame lageryje vienu metu prieglobstį rasdavo apie 800 žmonių, daugiausia lietuvių. Vieni palikdavo lagerį per keletą mėnesių, kiti tik po kelių metų ir išvykdavo ieškoti naujos tėvynės Amerikoje ar Australijoje. Į jų vietą atvykdavo nauji prieglobsčio, ilgesniam ar trumpesniam laikui ieškantys, pabėgėliai. Taip pasikeitė keli tūkstančiai lagerio gyventojų.

Buvusių lagerio vaikų grupė nutarė neleisti, kad šis lageris nueitų į praeitį ir nusprendė buvusio lagerio Wehnen vietoje pastatyti atminimo paminklą. Jau praėjo beveik 6 metai ir štai pagaliau šis projektas eina į pabaigą.

Projekto idėjos autorius yra gerb. Jonas Rimša, gyvenantis JAV. Pag-

Buvusio lagerio Wehnen vietoje pastatytas naujas atminimo paminklas

rindiniai šio projekto vykdytojai buvo Audra Brinkhus-Šaltys ir jos vyras Johannes Brinkhus bei Daiva ir Alfredas Bartminnai. Sunkiausiai sekėsi surasti tinkamą vietą kryžiaus pastatymui. Lietuvos ambasadorius Vokietijoje D. Matulionis, Lietuvos garbės konsulas Vokietijoje profesorius dr. Gramke, Lietuvių Bendruomenės pirmininkas Šiuoždinis parėmė ir padėjo įgyvendinti jų sumanymą. Į veiklą įsijungė ir vietiniai gyventojai. Kryžiaus autorius kalvis Darius Vilius Dausakalys iš Vilkyčių, Šilutės rajono pats atvežė ir padėjo pastatyti paminklą. Dar

ne visi darbai yra užbaigti, nors atidarymo šventė numatyta šių metų gegužės 23 d.

Kryžių jau dabar galima matyti važiuojant autostrada A28 Leer kryptimi, prie išvažiavimo Oldenburg-Wechloy ir Neuenkrüge.

Visi norintys dalyvauti kryžiaus atidaryme yra mielai kviečiami atvykti į šventę.

Renginio programa ir kita informacija bus paskelbta tinklalapyje www.lager-wehnen.de.

Projektas yra įgyvendinamas iš paaukotų pinigų. Dar norintiems prisidė-

ti savo aukomis primename, kad šiam tikslui yra atidaryta banko sąskaita Deutsche Bank Weinheim. Ji yra tvarkoma Vokietijos Lietuvių Bendruomenės (VLB) pirmininko.

Banko sąskaita:

VLB Hüttenfeld

IBAN: DE24 670 700 240 581797800

BIC (SWIFT): DEUT DE DBMAN

Banko sąskaita pagalbai iš Vokietijos:

BLZ 670 700 24

Konto – Nr. 581 7978, Paskirtis:

Lager Wehnen

rijos lektorė daktarė docentė Alma Stasiulevičiūtė. Ji ieškojo paralelių tarp P. Gavėno ir popiežiaus Pranciškaus, atkreipusi dėmesį ne tik į tą patį vardą, ne tik į tai, kad abu vienią Lotynų Amerika, bet ir į sugebėjimą eiti į žmones, kalbėtis su jais, patraukti juos į savo pusę.

„Šiandien mes dažnai pamirštame tokius paprastus dalykus kaip džiaugsmas ar dėkingumas. Turime dėkingai žvelgti į praeitį, dėkoti už tai, kad turėjome tokį kunigą kaip P. Gavėnas, kuris sugrįžo į tėvyne jau vyresnio amžiaus, sveikata jo nebuvo gera, bet svarbiausia jam buvo kiti. Nepamirškime, kad dėkingumas sugrįžta bumerangu – kiek tu jo duosi kitiems, tiek jo sugrįš tau atgal“, – sakė docentė.

Konferencijos metu apie šiandieninę saleziečių veiklą Lietuvoje pasakojo kunigai italai M. Bianco ir A. Barelli. Abu jie kalbėjo gražia lietuvių kalba ir sakė, kad be jų, kunigo P. Dumbiausko Lietuvoje dar dirba du kunigai saleziečiai iš Vietnamo, kurie atvyko prieš dvejus metus. Šv. Jono Bosko bendruomenė įsikūrusi Vilniuje, ten veikia dienos centras, organizuojamos vaikų stovyklos, daug dirba ir savanoriai, leidžiamos „Saleziečių žinios“. Ignalinos rajone saleziečiai turi sodybą, kur renkasi jaunimas, taip pat jie globoja profesinę mokyklą Rūdiškėse.

Apie savo istoriją bei veiklą konferencijoje Alytuje kalbėjo ir šventosios Elžbietos seserų kongregacijos atsto-

vės, dirbančios Kaune bei Alytuje. Ši vienuolija įsteigta Silezijoje 1832 metais, visame pasaulyje ji turi apie 1 350 seserų vienuolių, o į Lietuvą 1925 metais jas pakvietė atvykti iš Karaliaučiaus į Kauną prezidento Antano Smetonos žmona Sofija. Seserims priklausė ir vienuolynas Švėkšnoje, kur dabar įsikūrusi Švėkšnos psichiatrijos ligoninė. Seserys užsiima karitatyvine veikla, globoja senus, vienišus, neigalius žmones namuose, dirba su ligoniais.

Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo vargdienių seserų vienuolija 1918 metais įsteigė palaimintasis arkivyskupas Jurgis Matulaitis. Dabar vienuolijai priklauso 59 seserys, dalis jų gyvena Šiaurės Amerikoje, o Marijampolėje seserys rūpinasi 30 vietų senelių globos namais, vaikų bei sveitimo namais.

Šv. Vincento seserų kongregacijos atstovės į Lietuvą atvyko 2006 metais po to, kai Italijoje nebeliko iš Lietuvos dar prieš Antrąjį pasaulinį karą atvykusių ir į šią vienuoliją įstojusiu keturių vienuolių. Seserys dirba Alytaus rajone, Miroslovo Šv. Trejybės parapijoje, kur moko vaikus tikybos, lanko kaimų gyventojus namuose, rengia krikščioniškas stovyklas.

Pranešimų klausėsi susirinkusieji įsitikino, kad kunigo P. Gavėno atminimas gyvas, kad jo idėjos tęsiamos, kad Lietuvoje yra nemažai brolių ir seserų vienuolių, kurių veikla visais laikais yra labai reikalinga ir svarbi.

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ

SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ

7600 W. College Drive

Palos Heights, IL 60463

Tel. 708-361-5550

Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.

VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS

Kalbame lietuviškai

6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6

Chicago, IL 60638

Tel. 773-229-9965

Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS

DR. PAUL KNEPPER

Akių ligos – chirurgija

150 E. Huron, Suite 1000

Chicago, IL 60611

Valandos susitarus

Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.

AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA

219 N. Hammes Avenue

Joliet, IL 60435

Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS

DR. DAIVA BIDVA

DANTŲ GYDYTOJA

9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL

Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.

DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutarkys dantis už prieinamą kainą

Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai

4647 W 103 St, Oak Lawn, IL

25 E Washington, Ste 1121,

Chicago, IL

Tel. 708-422-8260

PRENUMERUOKIME IR SKAITYKIME

„DRAUGA“!

4545 W. 63 St., Chicago, IL 60629

www.draugas.org

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Schererville, Indianos apylinkių lietuviai** kviečiami į margučių dažymo pamokas Birutės ir Antano Vilučių namuose. Marginti vašku mokykla Loreta Raudonis-Vician. Prašome registruotis pas Loretą tel. 219-980-5027 arba Birutę tel. 219-322-4533. Dėl dienos ir laiko susitarsime.

■ **Kviečiame atvykti į margučių dažymo pamoką**, kuri vyks Balzeko lietuvių kultūros muziejuje (6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL) kovo 21 d., šeštadienį, 10 val. r. Dailininkės Rasa Ibišienė ir Asta Zimkus padės sukurti menišką margučių, kurie papuoš šv. Velykų stalą ir bus puiki dovana svečiams bei artimiesiems. Atsineškite dažytą, kietą virtą kiaušinių. Pamokos kaina 15 dol.; muziejaus nariams – 10 dol.; vaikams iki 12 metų – 5

dol. Bus vaišės. Tel. pasiteirauti 773-582-6500. Internetinės svetainės adresas: www.balzekasmuseum.org

■ **Lietuvių rašytojų draugija balandžio 19 d.**, sekmadienį, 1 val. p. p. Jaunimo centro Čiurlionio galerijoje rengia literatūrinę popietę. Programa bus paskelbta vėliau. Visi kviečiami apsilankyti.

■ **Gegužės 3 d., sekmadienį, 12:30 val. p. p.** PLC didžiojoje salėje Korp. Giedra rengia humoro popietę „Juoktis sveika!“ ir kviečia visus atvykti, atsigauti po žiemos rūpesčių. Renginio režisierė – Giedrė Griškėnaitė-Gillesspie. Bus puiki proga susipažinti su Aloyzo Barono, Pulgio Andriūšio, Vytautės Žilinskaitės ir kitų humoristų kūryba.

Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčia (6812 S. Washtenaw Ave. Chicago, IL 60629)

VELYKŲ TVARKARAŠTIS

Kovo 21 d., šeštadienį, 3 val. p. p. – Išpažintys

Kovo 28 d., šeštadienį, 3 val. p. p. – Išpažintys

Kovo 29 d. VERBŲ SEKMADIENĮ

Šv. Mišios – 9:30 val. r. ir 11 val. r.

Balandžio 2 d. DIDIJŲ KETVIRTADIENĮ

5 val. p. p. – Paskutinės vakarienės šv. Mišios

Balandžio 3 d. DIDIJŲ PENKTADIENĮ

5 val. p. p. – Kristaus kančios pamaldos.

Balandžio 4 d. DIDIJŲ ŠEŠTADIENĮ

5 val. p. p. – Velyknaktis – šv. Mišios

Balandžio 5 d. VELYKŲ SEKMADIENĮ

7 val. r. – Prisikėlimo šv. Mišios (lietuvių k.)

9:30 val. r. – šv. Mišios (anglų k.)

11 val. r. – šv. Mišios (lietuvių k.)

Konsulinė misija Palm Beach Floridoje

Kovo 27–28 dienomis Lietuvos Respublikos generalinis konsulas New Yorke rengia konsulinių pareigūnų išvykstantąją misiją į Floridos valstiją, Palm Beach miestą.

Palm Beach aptarnavimas vyks penktadienį ir šeštadienį, nuo 10 val. r. iki 5 val. p. p. Konsulinės paslaugos bus teikiamos Lietuvos garbės konsulato patalpose, esančiose adresu 44 Coconut Row, T10, Palm Beach, FL 33480.

Konsulinės misijos metu bus priimami Lietuvos piliečių prašymai dėl pasų keitimo ir išdavimo, asmens grįžimo pažymėjimų, užsienyje registruotų civilinės būklės aktų įtraukimo į apskaitą Lietuvoje, gyvenamosios vietos deklaravimo, konsulinės registracijos. Taip pat bus atliekami notariniai veiksmai ir priimami prašymai dėl Lietuvos Respublikos pilietybės.

Konsulinės misijos metu bus galima gauti liudijimus, patvirtinančius asmens gyvumą. Pensijas iš Lietuvos gaunantys asmenys minėtus liudijimus turi pateikti Sodrai kiekvienų metų gale.

Užsiregistruoti konsulinių paslaugų gavimui ir dėl išsamesnės informacijos prašome skambinti į Lietuvos generalinį konsulatą New Yorke tel. 1 212 354 7840 arba rašyti el. paštu konsuline.misija.ny@urm.lt.

JAV Floridos valstijoje gyvena daug lietuvių, todėl konsulinių paslaugų teikimas ten yra labai aktualus. Pastaraisiais metais konsulinės misijos į Floridą vykdomos du kartus per metus.

LR gen. konsulato New Yorke info

Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčia (2745 W. 44th St., Chicgo)

PAMALDŲ TVARKA

Kovo 22 d., Penktąjį Gavėnios sekmadienį,
10 val. r. – šv. Mišias atnašaus kun. Gediminas Keršys

Kovo 28 d., šeštadienį,
1 val. p. p. – rekolekcijas ves kun. Antanas Gražulis, SJ

Kovo 29 d., Verbų (Palmių) sekmadienį,
10 val. r. – šv. Mišias atnašaus kun. Gediminas Keršys

Balandžio 2 d., ketvirtadienį,
6:30 val. v. – Paskutinės vakarienės šv. Mišias atnašaus kun. Robertas Coleman (angliškai), kun. Gediminas Keršys (lietuviškai) ir kun. Armando Ramirez-Ruiz (ispaniškai)

Balandžio 3 d., Didįjį penktadienį,
12 val. p. p. – Kristaus Kančios pamaldas
atnašaus kun. Gediminas Keršys

Balandžio 4 d., Šventąjį šeštadienį,
8 val. r. – Velyknačio šv. Mišias atnašaus
kun. Robertas Coleman (angliškai), kun. Gediminas Keršys (lietuviškai)
ir kun. Armando Ramirez-Ruiz (ispaniškai)

Balandžio 5 d., Velykų sekmadienį,
10 val. r. – Kristaus Prisikėlimo šv. Mišias atnašaus
kun. Gediminas Keršys

Primename, kad Gavėnios metu kiekvieną penktadienį 3 val. p. vyksta Kryžiaus kelio apmąstymai, kuriuos veda kun. Gediminas Keršys.

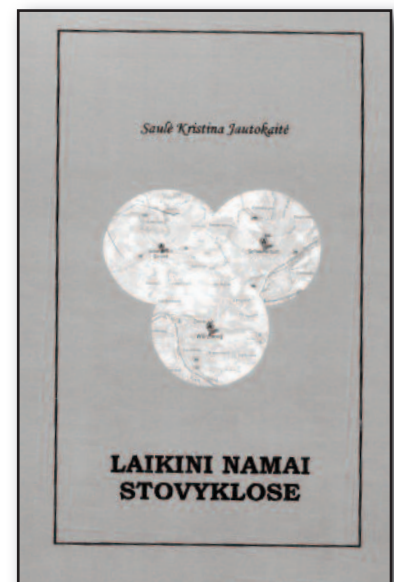
Laikini namai stovyklose

Romėnų poetas Ovidius seniai yra pasakęs: „Kada viskas praėina, atsiminimas vis dėlto lieka“. Patikrinus tą atmintį, kai kas atsigavo, kai kas dingo. Sakoma, kai du stos, daugiau padarys, o jai dar pridės trečią, tai dar daugiau. Tuo laiku stovyklose mes trys buvome mokiniai: aš, sesė Regina ir brolis Viktoras. Aš, jauniausia, ryžausi pradėti austi atminimų giją. Man kartas nuo karto ta gija nutrūkdavo, vyresnių sesers ir brolio atmintys ją sujungdavo. Kai kurie išpūdinę išvykiai išliko aiškūs, kiti

– migloti. Gal šie prisiminimai atrodo padirke, nes mums buvo lemta, kaip bastūnams, tris kartus kraustyti per penkerius metus, gyventus Vokietijos stovyklose. Mūsų gyvenimo istorija panaši į daugelio pabėgėlių stovyklinį gyvenimą, tik tai keitėsi žmonių veidai ir vietovių vardai. Tokie buvo mūsų laikini namai stovyklose.

Tai ištrauka iš knygos „Laikini namai stovyklose“ pratarmės. 2013 m. išleisti menotyrininkės Saulės Kristinos Jautokaitės (1935–2014) atsiminimai – spalvingi, dramatiški, skaitomi tarsi romanas. Knyga gausiai iliustruota. Silpnaregiams – padidintas tekstas. Ši knyga – dar vienas svarbus įnašas į lietuvių emigrantų atsiminimų aruodą.

Knygą „Laikini namai stovyklose“ galite įsigyti „Draugo“ knygynėlyje. Teiraukitės tel. 773-585-9500.

<http://draugokalendarius.org>